Masarykova univerzita

Filozofická fakulta

Ústav pomocných věd historických a archivnictví

Pomocné vědy historické

Šárka Bačová

Topografie obce Josefov a historie jednotlivých domů

Bakalářská diplomová práce

Vedoucí práce: doc. PhDr. Zbyněk Sviták, CSc.

2020

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně s využitím uvedených pramenů a literatury.

.....

Šárka Bačová

Na tomto místě bych chtěla poděkovat všem, kteří mi pomohli při tvorbě této práce. V první řadě bych ráda poděkovala svému vedoucímu práce panu docentovi PhDr. Zbyňkovi Svitákovi CSc., za jeho rady, cenné připomínky a vstřícný přístup. Dále bych chtěla poděkovat za užitečné rady a pomoc při bádání pracovníkům v Moravském zemském archivu v Brně a ve Státním okresním archivu v Hodoníně.

Dále bych chtěla poděkovat své rodině a přátelům, kteří mě podporovali během celého studia a to především mému manželovi, bez kterého by tato práce nemohla vzniknout.

Obsah

1. Úvod 5
2. Historická topografie 6
3. Obec Josefov 6
3.1 Založení obce 6
3.2 Obecní insignie 9
3.3 Zaniklé osady v okolí obce 10
3.4 Osídlení na území Josefova 15
4 Topografie obce a základní informace 18
4.1 Polní tratě 19
5 Historie jednotlivých domů v obci a postupný územní rozvoj 22
6 Spolková činnost v obci 47
6.1 Sbor dobrovolných hasičů 47
6.2 Myslivecký spolek Diana Josefov 48
6.3 Zahrádkáří- vinařský spolek Josefov 48
7 Vinohradnictví 48
8 Školství 50
9 Farnost, Kostel Všech svatých 51
10 Významné památky v obci 53
11 Obec a jeho zachycení na mapách 54
11.1 První vojenské mapování 54
11.2 Stabilní katastr 54
11.3 Druhé vojenské mapování 56
11.4 Třetí vojenské mapování 56
12 Závěr 58
13 Soupis použité literatury a pramenů 59
13.1 Archivní prameny 60
13.2 Literatura 60
13.3 Internetové zdroje 62

1. Úvod

Hlavním tématem této bakalářské práce je historická topografie obce Josefov od jeho založení po současnost a především historie jednotlivých domů. Hlavním cílem práce je zmapovat majitele domů a to od prvních osadníků neboli kolonistů. Doufám, že tato práce svým obsahem zaujme nejen občany Josefova, ale i lidi, kteří v této vesnici nikdy nebyli.

Tato práce vznikala více než rok. Potřebná literatura byla čerpána především v Moravské zemské knihovně v Brně. Informace k tomuto tématu byly obsaženy i v kronikách sepsané příbuznými autorky. Posléze byly zkoumány i prameny v archivech, a to v Moravském zemském archivu v Brně a ve Státním okresním archivu v Hodoníně.
Nejtěžší částí bylo vypátrat majitele původních čtyřiceti tří domů. Zde se jako cenný zdroj informací ukázaly webové stránky Moravského zemského archivu, na kterých byly před nedávnem uveřejněny sčítací operáty. Obec Josefov zde byla zdokumentována postupně od roku 1857 do 1910. Chybějící údaje byly doplněny i z Josefínského katastru, z digitalizovaných indikačních skic a především z obecních kronik.
Práce je rozdělena na několik částí. Na začátku jsou základní informace o historické topografii. V další kapitole je popsaná historie obce Josefov od jeho založení. Pak jsou zde informace o obecních insigniích, zaniklých osadách v okolí a také jsou zde informace o osídlení, které bylo v minulosti na území Josefova. V další kapitole je detailně popsána topografie obce a jeho katastru včetně názvů polních tratí a ulic.

Pátá kapitola je věnována historii domů v obci. Konkrétně je zde rozepsáno 43 domů, které zde stávaly od počátku obce. V této kapitole je i popsán územní vývoj obce.

V následující kapitole jsou popsány tři největší spolky v obci. Pak navazuje téma vinohradnictví, které k této jihomoravské vesnici neodmyslitelně patří. V kapitole školství je popsaná škola, která zde stávala a současný stav školství v obci. V osmé kapitole nalezme informace o farnosti Dolní Bojanovice, kam Josefov patří, ale především zde nalezneme historii kostela Všech svatých v Josefově. Na tuto kapitolu navazuje devátá kapitola, kde jsou popsány významné památky v obci a jejího okolí. V poslední kapitole je Josefov a jeho vyobrazení na mapách prvního, druhého a třetího vojenského mapování a také je zde ukázka ze stabilního katastru z tzv. indikačních skic.

Výsledky této práce jsou shrnuty v závěru na konci.

2. Historická topografie

Historická topografie je nauka zabývající se terénem a jeho znázorněním. Název této nauky vznikl složením řeckých slov *topos* (místo) a *grafein* (psát). Tato disciplína sleduje historicko-místopisný a zeměpisný aspekt vymezeného území a zabývá se jeho stavem i v minulosti. Tato nauka někdy bývá označována též jako historický místopis.

Ve zkoumané lokalitě popisujeme charakteristiku terénu, významné a specifická místa a především lidská sídla (rozložení, velikost). Pomocí topografie se snažíme lokalitu zachytit, zrekonstruovat a popsat významné objekty. [1]

Vzhledem k rozsáhlému studování všech aspektů se soustřeďuje studium např. na rozsah osídlení, proměnu sídel, názvy osad a ulic, komunikace, horstva, vodstva, rozsah porostů a to vše v určitém časovém rozhraní.

Předmětem zkoumání může být stát, země, kraj, město, vesnice nebo jen určitá část. Výsledná studie může být znázorněna jako lexikon, mapa nebo také statistickými metodami.

3. Obec Josefov

3.1 Založení obce

Obec Josefov (německy Josephsdorf) byla založena v roce 1782 na místě bývalého panského poplužního dvora a zaniklé osady Kukvice. Obec nese jméno po císaři Josefu II., který vládl v letech 1780 – 1790. V říjnu roku 1781 zrušil císař poddanství, což pak zásadně ovlivnilo i obec, jelikož byli obyvatelé od založení obce osvobozeni od roboty, která sužovala poddané okolních vesnic.[2] Usedlosti v Josefově tak měly větší cenu než jinde, a proto jim okolní obce s jistou závistí říkali „zemani“. Ke každé usedlosti náležela tzv. plocha polností vyměřena ke každé usedlosti. Každá usedlost měla přibližně 56 měřic v jednotlivých tratích katastru kromě 160 měřic obecních pozemků. Tyto obecní pozemky se rozdělily mezi osadníky později, kdy každý dostal 4 měřice. Z jedné měřice se platilo vrchnosti 45 krejcarů a z domu 4 zlatky a obvyklý desátek jako v okolních vesnicích.

Další důležitou reformou císaře Josefa byla tzv. *raabilace*,[3] což bylo dělení dvorů a ponechání půdy z nich dosavadním a novým osadníkům neboli kolonistům. Tato reforma byla prováděna

[1] SVITÁK, Zbyněk. *Úvod do historické topografie českých zemí*, Brno 2014, s. 5.
[2] HELEŠIC, František. *Z dějin Josefova 1782 – 1982*. Hodonín, 1982, s. 7.
[3] HELEŠIC, F. 1982, s. 6.

jen na panstvích panovníka. V 80. a 90. letech 18. století byly rozparcelovány panské dvory v Kukvicích, Prušánkách, Poddvorově a na Roztrhansku. Noví osadníci pocházeli jak z rozděleného dvora, tak i ze sousedních obcí.

Seznam prvních kolonistů k 27. srpnu 1782:[4] (č. p., jméno, obec, ze které pochází)

1. Martin Hutter z Prušánek[5]

2. Matěj Šafhauser

3. Matěj Těšínský z Dubňan

4. Michal Koliba z Dolních Bojanovic

5. Tomáš Košulič z Hovoran

6. Josef Knedlík z Mutěnic

7. Ondřej Mikůš z Lužic

8. Ignác Parák z Lužic

9. František Zálešák z Mutěnic

10. Jakub Filipovič z Mutěnic

11. Ondřej Beneš z Mutěnic

12. Josef Topenčík z Mutěnic

13. Jiří Ivičič z Mutěnic

14. František Filipovič z Hovoran

15. Jan Štětka z Mutěnic

16. Michal Kosík z Dolních Bojanovic

17. František Šimek z Lužic

18. Jiří Brablec z Mutěnic

19. Jakub Mráka z Mutěnic

---

[4] Moravský zemský archiv v Brně, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, Dvůr v Kukvicích, fol. 15. Upraveno podle: SOkA Hodonín (dále jen jako: SOkA Hodonín), OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5. jelikož číslování domů nesedělo, protože pokud je známo, při založení obce bylo vybudováno 41 domů.

[5] HELEŠIC, F. 1982, s. 6.

20. František Pukanec z Dolních Bojanovic

21. Jiří Beneš z Mutěnic

22. Jan Kopiak z Dolních Bojanovic

23. František Baldrián z Ratíškovic

24. Josef Prath z Dolních Bojanovic

25. Tomáš Vítek z Dolních Bojanovic

26. Václav Majzlík z Dolních Bojanovic

27. Karel Švehla z Dolních Bojanovic

28. Michal Kosík z Mutěnic

29. Jiří Kosík z Dolních Bojanovic

30. Jiří Herka z Lužic

31. Michal Bohůn z Dolních Bojanovic

32. Antoš Novák z Mutěnic

33. František Kmenta z Mutěnic

34. Matúš Skůmalík z Hovoran

35. Jakub Pospíšil z Dolních Bojanovic

36. Jan Prčík z Mutěnic

37. Jan Novák z Mutěnic

38. Jan Prčík z Mutěnic

39. Martin Ištvánek z Dolních Bojanovic

40. Václav Kychler z Kukvic

41. Jan Hačunda (kovář) z Dolních Bojanovic

Obec byla až do roku 1867 sloučena s Dolními Bojanovicemi v jednu místní obec. Bylo jedno společné zastupitelstvo, jehož volba byla vždy prováděná v Bojanovicích. Každá obec si však prováděla zvlášť obecní hospodářství. Toto sloučení ovšem bylo nevýhodné pro Josefov jakožto menší z obcí, protože Josefov byl osvobozen od roboty a Bojanovice až do roku 1848

osvobozeni nebyli. [6] Prvním zvoleným starostou po osamostatnění obce byl František Škápík.[7]

3.2 Obecní insignie

Nový znak i s obecním praporem byli obci přiděleny v roce 2002[8]. Slavnostní předání proběhlo v roce 2003 v prostorách Parlamentu ČR, kdy tehdejší předseda Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek předal tehdejšímu starostovi Josefova panu Stanislavu Pavkovi obecní insignie.

Nové insignie vytvořil heraldik Jiří Louda. Znak Josefova připomíná jeho založení panovnickým rodem, což připomíná koruna. Vychází z obecní pečeti, ze které přejímá symboly zemědělství a vinohradnictví. Tyto symboly odkazují na tradice vinohradnictví a na zemědělský charakter obce v minulosti.

Otisk původní obecní pečeti.[9]

Kopie původního pečetidla. V současné době je uložen u rodiny Lekavé.

Popis: V ratolestmi roubeném středu pečeti je vyobrazen hrozen, vinařský nůž a radlice. Opis pečeti tvoří tři slova oddělená dvojtečkami, a to GMEND: IOSE: DORF:.

[6] SOkA Hodonín (dále jen jako: SOkA Hodonín), OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 35.
[7] HELEŠIC, F. 1982, s. 11.
[8] ČECH, Jaroslav. *Josefov, císařská obec*. Brno, 2016. s. 42.
[9] MZA, Brno, fond D12, Popisy hranic-katastrální hranice obce, cca pol. 19. století, sign. 936.

Nový znak Obce.[10]

Popis: Ve stříbro-zeleně polceném štítě pod červenou hlavou se zlatou korunou je vpravo červený vinný hrozen na zeleném stonku s jedním listem, vlevo dolů pak obrácená stříbrná radlice.[11]

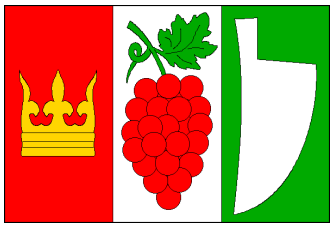

Prapor Obce.[12]

Popis: List praporu tvoří tři svislé pruhy, červený, bílý a zelený. V červeném je žlutá koruna, v bílém červený vinný hrozen na zeleném stonku s jedním listem a v zeleném bílá radlice hrotem dolů a ostřím k vlajícímu okraji.[13]

3.3 Zaniklé osady v okolí obce

V okolí Josefova se nacházely dvě osady, a to Kukvice a Rupersdorf.

Kukvice patřily k nejstarším osadám v okolí. Není známo, kdo a kdy je přesně založil. Samotný název je podle Ladislava Hosáka odvozen od osobního jména Kuka, které vychází ze slovesa kukat. Název se dá tedy vyložit jako ves lidí Kukových. [14] Ležely u potoku Prušánka a to kolmo k dnešní vesnici. Ještě v roce 1884 Josef Prath píše, že stavební půdorysy zaniklé osady byly vidět na pastvisku na trati Nivky u sv. Anny a kousek od domu č. p. 40 se nacházely zbytky staré studny. Často se pak v této lokalitě nacházely nejrůznější nástroje, hliněné nádobí a stavební materiál. [15] Dlouho se také této lokalitě říkalo *chalupniska.*

První zmínka o Kukvicích pochází z roku 1383, kdy byly přiděleny k farnosti v Mikulčicích. [16] Podle této osady se jmenoval šlechtický rod pánů z Kukvic. Majitelé této osady se často měnili. Osada byla roku 1437 prodána Žofkou z Kunštátu a jejím manželem Janem z Cimburka a z Tovačova Václavovi z Kukvic, který byl moravským podkomořím.[17] Po Václavově smrti vlastnila Kukvice jeho manželka Anna z Poděbrad se syny Benešem a Hynkem.

---

[10] Obrázek je z webových stránek: https://cs.m.wikipedia.org/wiki/Soubor:Josefov_HO_CZ_CoA.jpg
[11] ŠTARHA, Ivan. *Znaky našich měst a vesnic*. Malovaný kraj: národopisný a vlastivědný časopis slovácka 39, 2003 č. 4, s. 31.
[12] Obrázek je z webových stránek: https://cs.wikipedia.org/wiki/Josefov_(okres_Hodon%C3%ADn)#/media/Soubor:Josefov_HO_CZ_flag.gif
[13] ŠTARHA, I. tamtéž.
[14] HOSÁK, Ladislav. *Místní jména na Moravě a ve Slezsku*. Praha, 1980, s. 471- 472.
[15] PRATH, Josef. *Památky Josefova: k stoletému jubileu jeho založení*. Josefov, 1884, s. 1.
[16] HLAVINKA, Karel a Jan NOHÁČ, KRATOCHVÍL, Augustin, ed. *Vlastivěda moravská. II. Místopis Moravy*: *Hodonínský okres*. Brno, 1926, s. 207.
[17] Tamtéž, s. 198.

Osada byla vypálena v letech 1468 až 1470 Uhry. Část obyvatel byla pobita, ale některým se podařilo uprchnout. I když se část z nich pak vrátila, tak byla osada v roce 1479 vedena jako pustá. Obnovena byla před rokem 1528. [18]

Od konce 15. století byli Kukvice v držení Jindřicha z Lipé a od roku 1527 je držel Heralt Kuna z Kunštátu. Po Heraltově smrti odkázala jeho manželka Kukvice vnukům Vilémovi a Janovi Tetaurům z Tetova. Kromě Kukvic vlastnili i nedaleké Těšice. Jejich otec povolil poddaným, kteří tyto osady obývali, aby tam zakládali vinohrady.

Od roku 1554 držel Kukvice Jan Tetaur, který je v roce 1568 prodal Záviši Prusinovskému z Bílovic. Když v roce1580 zemřel, přešlo jeho vlastnictví na jeho manželku. Později osadu vlastnil Albrecht Čertorejský z Čertorej.[19] V letech 1600 ž 1604 držel Kukvice jako zástavu správce hodonínského panství Jiřík Čechočovký z Čechočovic. V roce 1607 už ale Kukvice prodal Zikmund Čertorejský z Čertorej za 6000 zlatých Janovi Lesenému z Lesenné, který byl úředníkem v Hodoníně v období záboru hodonínských statků Štěpánem Illiészházym. O rok později byl ale Jan Lesený z funkce kvůli finančním machinacím odvolán.[20] Kukvice byli v roce 1627 prodány majiteli hodonínského panství Zdeňku Žampachovi z Potštejna. Po jeho smrti zdědil Kukvice jeho synovec Jindřich Burian ze Žampachu.[21] Po smrti Jindřicha přešel veškerý majetek na jeho manželku Annu Helenu, která se pak provdala za hraběte Bedřicha z Appersdorgu, který prodal panství Liechtensteinům. Hraběnka Liechtensteinová se vdala za hraběte Josefa z Czoboru. Jeho syn však celé panství zadlužil. Nakonec koupil panství manžel císařovny Marie Terezie František Lotrinský. Císařská rodina držela hodonínské panství i s Kukvicemi až do roku 1918.

Kukvice stávali ještě v roce 1643 s těmito obyvateli:[22]

1. Jakub Polanský

2. Pavel Švyrvák

3. Martin Sedlář

4. Bartoš Gursovich

5. Jiří Lanžocký

6. Martin Vrbinský

7. Kašpar Manda

8. Tobeš Adamec

---

[18] HELEŠIC, F. 1982, s. 3.
[19] HELEŠIC, F. 1982, s. 4.
[20] ČEREŠŇÁK, Bedřich a Metoděj ZEMEK. *Hodonín. Minulost a socialistická přítomnost*. Brno, 1979, s. 94.
[21] HELEŠIC, F. 1982, s. 4.
[22] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 1-2.

9. Matěj Vršek

10. Pavel Čížnost

11. Staněk Hasil

12. Juržela Hasil

13. Jan Halka

14. Jan Halka

15. Martin Bribri

16. Jan Vlk

17. Jiří Červil

18. Jan Horák

19. Václav Bednář

20. Jan Midlavský

21. Tobeš Adamec

22. Martin Dorazil

23. Pavel Hasil

24. Petr Blavař

25. Stanislav Bachmann

26. Svilav Bachmann

27. Šebesta Horňalů

28. Jenovéfa Horňalů

29. Pavel Praštihuba

30. Jiří Masařík

31. Jakub Masařík

32. Jan Vávra

33. Kliment Vávra

Kukvice byli menší než dnešní Josefov. V pramenech [23]bývá často uvedeno, že Kukvice zanikly v období třicetileté války. Ovšem kronikář Josef Prát[24] upozorňuje i na jiné důvody zaniknutí osady. Odkazuje na topografii G. Wolného. Znovu se zde připomíná, že Kukvice patřili k farnosti Mikulčice, kdy v letech 1655 až 1673 byl tamním farářem Jonáš Petr Coloniusis z Uher. Tou dobou byli Kukvice pravděpodobně téměř pusté, protože lidé nemohli snést robotu a utíkali tak do Uher. Útěk před vrchností byl tedy nejspíš důvod proč Kukvice zanikly.

V 17. století byl založen dvůr, který sloužil k obdělávání pustých polností. O tyto polnosti se starala vrchnost a lidé z okolních vesnic. Nejčastěji zde hospodařili lidé z Těšic, Dolních Bojanovic, Mikulčic, Prušánek a Hodonína. [25]

Osadu Kukvice dodnes připomínají názvy polních tratí Kukvička, na kterých se rozkládají vinohrady a vinné sklepy. Další památka, která pochází zřejmě z Kukvic je torzo sochy Panny Marie Bolestné, která se v současné době nachází na hřbitově v Dolních Bojanovicích. Tato socha stávala u cesty na rozhraní katastrů mezi Josefovem a Dolními Bojanovicemi. Stávala zde do roku 1890, kdy byla vyvrácena velkým větrem. Pro představu o síle tohoto živlu, zde cituji zachycenou událost ze dne 14. srpna 1890 ve školní kronice. „*O šesté hodině večer zuřila nad Josefovem a okolím strašná bouře, jíž předcházel ohromný vichr, jakého nikdo dosud nepamatoval. Prachy se zdvihaly do výše, tak že zatemnily celou oblohu, že nebylo viděti ani na tři kroky před sebe. Vichrem bylo mnoho stromů i s kořeny vyvráceno, mandely obilí na poli byly na všechny strany rozmetány, že lidem ani možno nebylo, shledati se s jednotlivými snopy. Doškové i skřidlicové střechy poškozeny. Střecha na domě vedle č. 41 smetena i s komínem. Ano i kříž s bání zdejší kapličky smeten z věže dolů, aniž by kdo poraněn byl. Také tzv. zelený kříž na cestě do Lužic vyvrácen. Podobně vyvrácena a smetena vichrem socha Panny Marie na cestě do Bojanovic. Větrný mlýn u Bojanovic a Prušánek vichrem převalen*.“ [26]

[23] HELEŠIC, F. 1982, s. 4.; HLAVINKA, Karel a Jan NOHÁČ, KRATOCHVÍL, Augustin, ed. *Vlastivěda moravská. II. Místopis Morav*y: *Hodonínský okres*. Brno, 1926, s. 200.
[24] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 2.
[25] HELEŠIC, F. 1982, s. 5.
[26] Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924.

Na obrázku níže je plánek Kukvického dvora i s přilehlými loukami z roku 1757.[27]

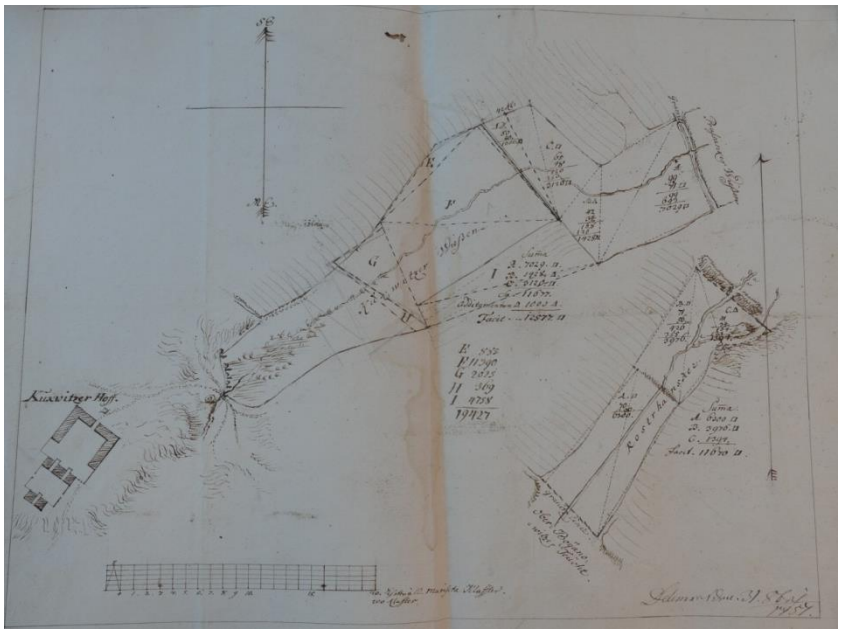

Kromě již zmíněných Kukvic se v okolí nacházela další osada. Konkrétně to byla osada Rupersdorf. Tato osada však bývá v pramenech označována také jako Probsdorf, Rapisdorf, Rupršdorf, Lauprsdorf, ale taktéž Roztrhansko (podle něm. *rupfen* neboli rvát, trhat, škubat). V literatuře[28] pak často dochází k chybě, kdy se uvádí dvě různé osady, přičemž se ve skutečnosti jednalo pouze o jednu. [29]

Rupersdorf se nacházel zřejmě mezi Dolními Bojanovicemi, Starým Poddvorovem a Josefovem zhruba poblíž dnešního lesa Zlodějský háj (zvaný též Lapoštorf). Vladimír Nekuda[30] uvádí, že osada stávala na trati Lapisdorf. Trať s tímto jménem jsem našla pouze v katastru obce Starý Poddvorov na mapě z roku 1827[31] a 1871[32] , kdy je jako Lappersdorf označen les. Přesný výskyt této osady však neznáme.

Osada Rupersdorf byla nejčastěji spojována s Dolními Bojanovicemi. Už podle názvu lze usuzovat, že osada vznikla v období německé kolonizace jižní Moravy a to asi ve 13. století[33]. K roku 1367 je doložen jako majitel osady Ortolf z Rupersdorfu zvaný Sirotek, který pocházel

---

[27] MZA, Brno, fond F5, inv. č. 688- Dvůr v Kukvicích (1721-1757).
[28] HLAVINKA, K. a Jan NOHÁČ.: *Vlastivěda moravská. II. Místopis Moravy*: *Hodonínský okres*. Brno, 1926, s. 138.
[29] PAJER, Jiří. *Dolní Bojanovice: minulost a současnost obce*, Dolní Bojanovice, 2016, s. 38.
[30] NEKUDA, Vladimír. *Zaniklé osady na Moravě v období feudalismu*, Brno, 1961, s. 32.
[31] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici* [online]. [cit. 29. 6. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[32] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici* [online]. [cit. 29. 6. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[33] PAJER, J. 2016, s. 38.

z dolnorakouské rodiny Waisů (Sirotků), která se podílela právě na kolonizaci jižní Moravy. O tři roky později již měl ale Ortolf přídomek z Lednice, protože Rupersdorf prodal. V té době se stala osada majetkem Kunštátů a to konkrétně Sezema z Jevišovic. Osada pak byla rozdělena mezi Sezemova synovce Petra (1398) a vnuka Sezemu (1415). Ovšem v roce 1398 je ves zmíněná jako pustá. Lze tedy předpokládat, že zanikla v období válek mezi moravskými markrabaty Prokopem a Joštem.

3.4 Osídlení na území Josefova

Na území obce proběhlo hned několik archeologických výzkumů.

V roce 1937 při budování sklepu na zahradě domu p. Imricha č. p. 49 (za domem č. p. 9) byly objeveny čtyři hroby. Všechny kostry byly uložené ve skrčené poloze. Nález byl díky vedoucímu místní školy nahlášen řediteli gymnázia v Kyjově. Pohřebiště bylo pak prozkoumáno, zdokumentováno a nálezy i s kosterními pozůstatky byly odvezeny do hodonínského muzea. V kronice se dochoval popis jednoho hrobu, kdy kostra ležela ve skrčené poloze s tváří k jihovýchodu. Za zády měla džbánek a v rukou podlouhlou kamennou destičku, která byla v rozích provrtána. Tato destička prý sloužila jako chránítko, které bylo připevněno k zápěstí, aby tak ochránilo lukostřelce proti nárazu tetivy při střelbě z luku. Odhaduje se, že jsou tyto hroby staré až 3000 let.[34]

Na severním okraji obce na trati Záhumenice v roce 1957 se při kopání základů domu č. p. 84 (v ulici Za Dvorem) nalezly kosterní hroby, drobné předměty i šperky. První objevené hroby byly tak téměř zničené. Následoval záchranný výzkum vedený dr. Vlastou Šikulovou z okresního muzea v Kyjově. Terénní akce přinesla objev dvanácti kostrových hrobů, z nichž sedm bylo silně poškozeno stavebními dělníky při kopání sklepu a neobratným vyzvedáváním koster a nálezů. Celý výzkum byl dosti neodborný a často se stávalo, že rozbité lidské kosti spolu s úlomky keramiky ležely na hromádkách volně vedle výkopů. Nicméně se podařilo nalézt dalších pět hrobových celků a následně byl tento nález zadokumentován a fotografován. [35]Dr. Šikulová podala jen malou zprávu z výzkumu, kde píše, že se jedná o slovanské pohřebiště z 9. století, kde se kromě koster nalezly nádoby, vědérko, železné nože, sekery, ostruhy a přezky. Dále pak bronzové a stříbrné prsteny, náušnice a skleněné korálky.[36] Většina nalezených předmětů je však v současnosti ztracena.

Později byly provedeny sondy, které potvrdily, že se jedná o rozsáhlou nekropoli. Rozprostírala se na nízkém a protáhlém návrší, které se táhlo od jihozápadu k severovýchodu

[34] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5. s. 33.
[35] KLÍMA, Bohuslav: *Prvky pohřebního ritu na velkomoravské nekropoli v Josefově I*., Sborník prací Pedagogické fakulty Masarykovi univerzity: řada společenských věd, č. 22, svazek 215, Brno, 2007, s. 4-5.
[36] ŠIKULOVÁ, Vlasta. *Drobné zprávy- Josefov*. Pravěk východní Moravy I/ 1958. Gottwaldov, 1959, s. 173.

v nadmořské výšce 186 až 188 m. Na severozápadním konci se zvolna sklání k potoku Prušánka (177 m. n. m.). Zde by se také mohla nacházet původní zemědělská osada, k níž nekropole náležela. Pan Škojec tak soudí podle nálezu ve zdejší pískovně, kde se nalezla keramická pec s poměrně hojným střepovým materiálem z období středohradištního.[37] Rozhodlo se tak o dalším podrobném výzkumu této lokality. Jen 7 km jihovýchodně odtud se totiž nachází významné slovanské hradiště v Mikulčicích. Předpoklad k výzkumu byl přínos a porovnání poznatků z obou lokalit.

Následný výzkum proběhl v letech 1958 až 1962 pod vedením Archeologického ústavu ČSAV v Brně a Okresního muzea v Hodoníně. Výzkum vedla PhDr. Eva Šráčková-Kristýnková. Prozkoumaná plocha činila 2600 m^2. Výhodná poloha byla osídlena už v době bronzové, o čemž svědčí hroby s keramikou zvoncovitých pohárů a s únětickými nálezy. [38]

Nalezeno bylo 176 hrobů velkomoravského pohřebiště a z toho byly tři dvouhroby. Celkem tak bylo nalezeno 178 kosterních pozůstatků. Byl dokonce nalezen jeden hrob z pozdní doby kamenné. Což je zatím nejstarší nález z Josefova. Na východním okraji nekropole bylo objeveno 38 hrobů z období 10. až 12. století, což dokládá plynulé pokračování pohřbívání a osídlení od Velké Moravy do středověku. Bohužel další výzkum okolo těchto novějších hrobů už dále na této straně lokality nepokračoval. [39]

Rozloha nekropole je přibližně 65 x 35 m což je zhruba 2300 m^2. Jak se ukázalo, tak na nekropoli bylo pohřebeno spoustu dětí a především dospělých žen. Hroby dospělých mužů se zde sice taktéž nacházely, ale předpokládá se, že jakožto bojovníci mohou být pohřbeni jinde. [40] Dalším důvodem, proč zde není pohřbeno víc mužů tak může souviset s blízkým hradištěm v Mikulčicích. Jedna studie říká, že slovanské osídlení na území Josefova zásobovalo Mikulčice nejen potravinami, ale snad i lidmi. [41]

Na tratích Pod Roztrhanskem a Přidánky byli nalezeny předměty z doby keltské, a to zlomky keramiky, skleněné náramky a skleněná modrá perla. [42]

Doklady o středověkém osídlení přinesl nález hrnce se starými mincemi z 5. března 1901. K nálezu došlo na cestě, která vedla od sochy sv. Trojice k místu, kde byla dolní studna. Tato cesta byla po náporu sněhu a vody ze zimy dosti rozbahněná a místy odplavená. Ten den vedl pastýř Martin Turek dobytek ke studni k napájení, přičemž jedna z krav kopytem zavadila o

---

[37] ŠKOJEC, Jaroslav. *Archäologische Fundstätten und Funde im „Hinterland" des Burgwalls von Mikulčice IV. (Katastralgebiete Čejkovice, Dolní Bojanovice, Josefov,…).* Studien zum Burgwalls von Mikulčice, Bd. 4. ed. Lumír Poláček. Spisy AÚ AV ČR 18. Brno, 2000, s. 454-464.
[38] HANÁKOVÁ, Hana, STLOUKAL, Milan a Eva KRISTÝNKOVÁ. *Staroslovanské pohřebiště v Josefově: antropologický rozbor*, Rozpravy československé akademie věd. Řada společenských věd, roč. 76, seš. 9., Praha, 1966, s. 3.
[39] KLÍMA, B. 2007, s. 6.
[40] DRESLER, Petr. *Po stopách prapředků*, Pro MAS Dolní Morava a Živé pomezí Krumlovsko-Jevišovicko vydal Malovaný kraj, Břeclav, 2013, s. 116.
[41] HANÁKOVÁ, Hana, STLOUKAL, Milan a Eva KRISTÝNKOVÁ. 1966, s. 44.
[42] DRESLER, P. 2013, s. 74.

hrnec a tím jej odkryla. Když to Turek zpozoroval, vykřikl, že našel poklad. Na jeho zvolání se na místo seběhla spousta občanů, kteří se snažili z pokladu získat co možná nejvíc. Někteří však neměli to štěstí a místo mincí uzmuli jen hrst bláta.

Správce místní školy Josef Kapica se poté snažil od lidí sehnat nějaké mince, což se mu podařilo a to dokonce i s kouskem hrnce. Vše pak poslal na prozkoumání do gymnázia v Kyjově. Tam pracoval odborník na numismatiku Josef Klvaňa. Spolu s dalším odborníkem I. L. Červinkou konstatoval, že se jedná o moravské brakteáty z období vlády Přemysla Otakara II. Mince pak byly odevzdány do Moravského zemského muzea v Brně. Celkově se odhaduje, že bylo v hrnci cca 600 mincí. [43] V současné době se v muzeu nachází 230 mincí z tohoto nálezu. [44] Ovšem není zcela jisté, že všechny dochované mince jsou z Josefova, protože během 2. světové války došlo ke stěhování muzea a mohlo tak dojít k tomu, že se k těmto mincím mohly dostat mince z jiného nálezu. Usuzuje se tak, protože nesedí současný popis nálezu s tím původním. [45]

K zatím poslednímu významnému nálezu došlo v roce 2016 při budování čističky odpadních vod (ČOV) poblíž současného rybníka. Nalezlo se zde 21 zahloubených objektů, které byly datovány do období raného středověku až raného novověku. Jednalo se o sídlištní jámy, pec a dřevěnou studnu.

Studna byla postavena z dubového dřeva. Dno studny se nacházelo 2 m pod úrovní dnešního terénu. Její roubená konstrukce se skládala ze základového trámu ve tvaru kříže, na kterém stálo čtvercové roubení z fošen. Uvnitř studny byla nalezena nejrůznější keramika, zvířecí kosti, omazy stěn ze spáleného dřevěného domu s otisky konstrukčních prvků, zlomky cihel, zlomky režných kamnových kachlů, fragmenty okenních skleněných terčíků a skořápky od vajíček. Studna byla ve výborném stavu dochována díky stálé přítomnosti vody. Na základě dendrochronologické analýzy se předpokládá, že byla studna postavena okolo roku 1685. Jedná se o vzácný nález, neboť na Hodonínsku se jedná teprve o čtvrtý nález svého druhu. Josefovská studna je z nich sice nejmladší, ale zato největší a jednoznačně nejzachovalejší.

Nalezená pec zřejmě sloužila k pečení chleba. Pec byla poškozena bagrem, a tak byla odkryta jen z části. Má oválný tvar a skládá se pečící jámy, která je zahloubená do podloží a dále má pec dvě topeniště. Dno pece se nachází cca 3 m pod současným terénem. Rozměry celé pece jsou 2 x 5 m. Podobná pec se nalezla v roce 1981 při kopání písku v asi 200 m vzdálené pískovně. Pocházela zřejmě z raného středověku, a tak se předpokládá, že i nově nalezená pec pochází ze stejného období.

[43] Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924.
[44] GROSSMANNOVÁ, Dagmar. Brakteátový nález z Josefova (revize nálezu z r. 1901). Folia numismatica: supplementum ad Acta Musei Moraviae, sv. 31, č. 2, Brno, 2017, s. 369.
[45] GROSSMANNOVÁ, D. 2017, s. 371.

Sídlištní jámy souvisí pravděpodobně s osadou Kukvice. I díky tomuto nálezu mohou archeologové potvrdit, že počátky této osady sahají k roku 1300. [46]

4 Topografie obce a základní informace

Obec se nachází v Jihomoravském kraji a leží přibližně 9 km západně od okresního města Hodonín a patří do regionu Podluží. Josefov leží mezi obcemi Prušánky a Dolní Bojanovice v nadmořské výšce 186 m. Rozloha katastru činí 7,08 km^2. Severozápadní část obce se rozkládá na mírném návrší a jihovýchodní část obce je na rovině.[47] K Josefovu sahají ze západu poslední výběžky Chřib. Nejvyšším místem je kopec Padělky s nadmořskou výškou 200 m, který se nachází východně od obce směrem k Lužicím. [48]

Josefov má celkem osm ulic, a to Horní, Dolní, Hlavní, Za dvorem, Záhumenice, U školy, Nová a Sportovní.

Okolo obce protéká potok Prušánka, která pramení severozápadně od Čejkovic v Mutěnické pahorkatině v nadmořské výšce 230 m a nedaleko Lužic se vlévá do Kyjovky. Potok Prušánka byl v letech 1922/ 1923 poblíž obce zregulován. [49] Původní název potoka byl Řešice.[50]Přes tento potok vedou dva silniční mosty a dva mosty pro pěší, z čehož jeden je v dosti zchátralém stavu.

Už v 16. a 17. století se v josefovském katastru nacházely rybníky. [51] Dva pusté rybníky jsou zmíněny v urbáři z roku 1691.[52] Rybník se připomíná také na levém břehu potoku Prušánka, ze kterého byl napájen. To ale vedlo k jeho zanesení. Postupně v něm ubývalo vody a rostlo v něm značné množství rákosí. Tento rybník byl vysušen a proměněn na pole. [53]Toto pole je velmi úrodné a nachází se severně od obce a to na levé straně za mostem.

---

[46] Moravské muzeu v Hodoníně, článek: *Významné objekty z Josefova při stavbě ČOV* [online]. [cit. 15. 7. 2020]. Dostupné z: http://www.masaryk.info/masarykovo-muzeum-hodonin/868/
[47] Státní okresní archiv Hodonín (dále jen jako: SOkA Hodonín), OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 79.
[48] Tamtéž, s. 84.
[49] SOkA Hodonín, fond VMHO (Vlastivědný materiál hodonínského okresu) – Obec Josefov, inv. č. 10, fol. 41.
[50] HLAVINKA, Karel a Jan NOHÁČ, KRATOCHVÍL, Augustin, ed. *Vlastivěda moravská. II. Místopis Morav*y: *Hodonínský okres*. Brno, 1926, s. 128.
[51] ČECH, J. 2016. s. 114.
[52] MZA, Brno, fond F5, inv. č. 85, Opersdorfský urbář (1691).
[53] SOkA Hodonín, fond VMHO (Vlastivědný materiál hodonínského okresu) – Obec Josefov, inv. č. 47, fol. 1, kart. IX., Přírodní památky (Bývalý rybník).

U Hlavní ulice po levé straně za humny domů Horní ulice se nacházela sběrná jáma zvaná též *žumpa,* do které se odváděla přebytečná voda, ale především sloužila jako nádrž v případě požáru. Tato nádrž byla později zasypána a na jejím místě stojí dnes obchod i s hospodou.

Současný rybník byl zbudován v roce 1958 a stojí pod ulicí Nová. Poblíž rybníku byla v padesátých letech 20. století vybudována vodárna, která ale byla začátkem letošního léta zbořena.

Poblíž obce se nachází les Zlodějský háj, který se dřív nazýval Lapištorf, ale ten patří do katastru obce Starý Poddvorov.

Cesty spojující Josefov s okolními obcemi byly dlouhá léta jen hliněné a tak často nesjízdné. V roce 1877 byla postavena nová okresní silnice, která vedla přes Lužice, Josefov, Prušánky až k hranicím břeclavského okresu. Dlouhé roky vedla cesta do Dolních Bojanovic od bývalého statku úhlopříčně přes dnešní trať Kratiny přímo k soše Panny Marie, odtud pak vedla cesta v místech, kde se nachází i dnes. Nová cesta byla vybudována v roce 1973[54], kdy vedla z okresní cesty přímo mezi ulicemi Za Dvorem a Záhumení. Kvůli této stavbě byla rozebrána hasičská zbrojnice (postavená v roce 1925), která byla rozebrána v roce 1971. Hasiči si vybudovali novou zbrojnici v Nové ulici.[55]

Josefov nemá vlastní poštovní úřad. Od založení patřil pod poštu v Hodoníně, pak od roku 1887 patřil pod úřad v Lužicích. V roce 1892 byl Josefov přidělen k poštovnímu úřadu v Dolních Bojanovicích.[56] Dnes spadá Josefov pod poštovní úřad v Prušánkách.

K Josefovu patří i vinné sklepy stojící severně od obce. Vinařství zde má dlouholetou tradici.

V katastru obce se nachází ložiska ropy a zemního plynu. Jižně od obce se nachází zdroj přírodní termální středně až silně mineralizované chlorido-sodné jodové minerální vody se zvýšeným obsahem bromidů, kyseliny metaborité a organických látek. Jedná se o vodu nejvyšší kvality.[57] Tato voda napájí lázně v Hodoníně.

4.1 Polní tratě

Názvy polních tratí se od dob založení obce obměnily minimálně. Pro orientaci jsem vložila mapku katastru Josefova i se jmény tratí z roku 1827. Jedná se o překreslenou indikační skicu (MZA, Fond D9).

[54] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 13.
[55] Tamtéž, s. 21.
[56] ČECH, J. 2016. s. 19.
[57] ČECH, J. 2016. s. 176.

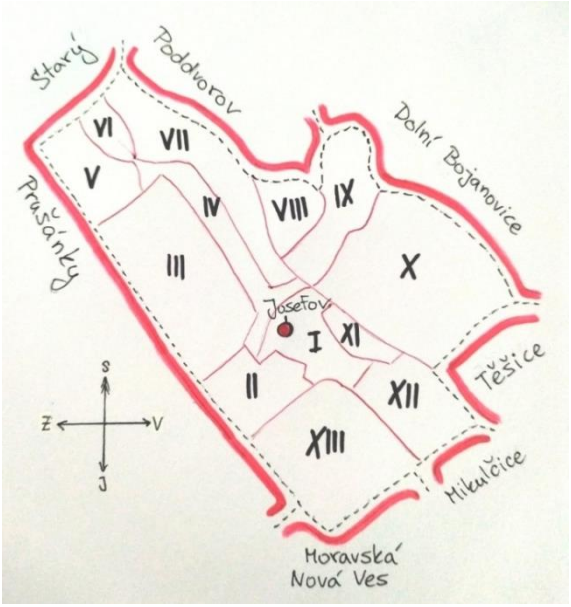

I. Obec Josefov
II. Nivky u sv. Anny, Horní Louky
III. Díly u Nechor
IV. Pod Kukvičkama
V. Žejdlíky (Židlíky) u Nechor, U podkovných
VI. Homole
VII. Kukvička (Krátká, Dlouhá, Prostřední a Přední)
VIII. Roztrhanské
IX. Nivky pod Roztrhanskýma, Díly pod Lapersdorfem, Dolní Louky
X. Díly u Panny Marie
XI. Záhumenice
XII. Padělky nad Hruškou
XIII. Padělky u sv. Anny

K většímu přejmenování došlo 6. dubna 1938 u Okresního soudu v Hodoníně[58]. Nová jména tratí byla vybrána podle vžitých názvů (viz tabulka).

1827[59]	**Poloha vůči vesnici**	**1938**	**Současnost (2020)**[60]
U podkovných	Na severozápadě	Zadní	Zadní
Židlíky u Nechor	Na severozápadě	Přidánky	Zadní
Pod Kukvičkama	Na severozápadě	Přední Úlehle	Přední Úlehle
		Nové Úlehle	Nové
		Zadní Úlehle	-
Díly u Panny Marie	Na severovýchodě	Přidánky u Panny Marie	Přidánky
	Na severu		Kratiny
	Na severu	Roztrhansko	Díly od Bojanovic
Padělky nad Hruškou	Na jihovýchodě	Nad dědinou	Nad dědinou
		Zelnice	Zelnice
		Úzká	Úzká
Padělky u sv. Anny	Na jihu	Přední těšicko	Těšicko
	Na jihozápadě	Úzké	Úzké
	Na jihu	Široká	Široká
	Na jihozápadě	Těšicko u obecních	-
	Na jihozápadě	Obecní	Obecní
	Na jihozápadě	Zadní těšicko	Zadní těšicko

[58] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5, s. 47-48.
[59] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici* [online]. [cit. 29. 6. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[60] Údaje z turistické mapy [online]. [cit. 29. 6. 2020].
Dostupné z: https://mapy.cz/turisticka?x=17.0084479&y=48.8404580&z=15&source=muni&id=5633

Horní Louky	Na západě	Zelnice od Prušánek	Louky od Prušánek
Nivky u sv. Anny	Na západě	Nivky u sv. Anny	Nivky u sv. Anny
		Přidánky u Prušánek	
Kukvička (Krátká, Dlouhá, Prostřední, Přední)	Na severozápadě	Kukvička (Krátká, Dlouhá, Prostřední, Přední)	Kukvička (Krátká, Dlouhá)
Nivky pod Roztrhanským	Na severu	Nivky pod Roztrhanským	Pod Roztrhanskem
Díly pod Lapersdorfem	Na severu	Pod Lapersdorfem	Pod Zlodějským hájem
Dolní Louky	Na severu	Dolní Louky	Louky od Bojanovic

Kromě jmen polních tratí se změnily i sousední katastry jelikož Těšice byly v roce 1951 připojeny k sousedním Mikulčicím a severozápadní část hranice později připadla Novému Poddvorovu.

Na obrázku níže je současný stav katastru obce Josefov, včetně názvů polních tratí. [61]

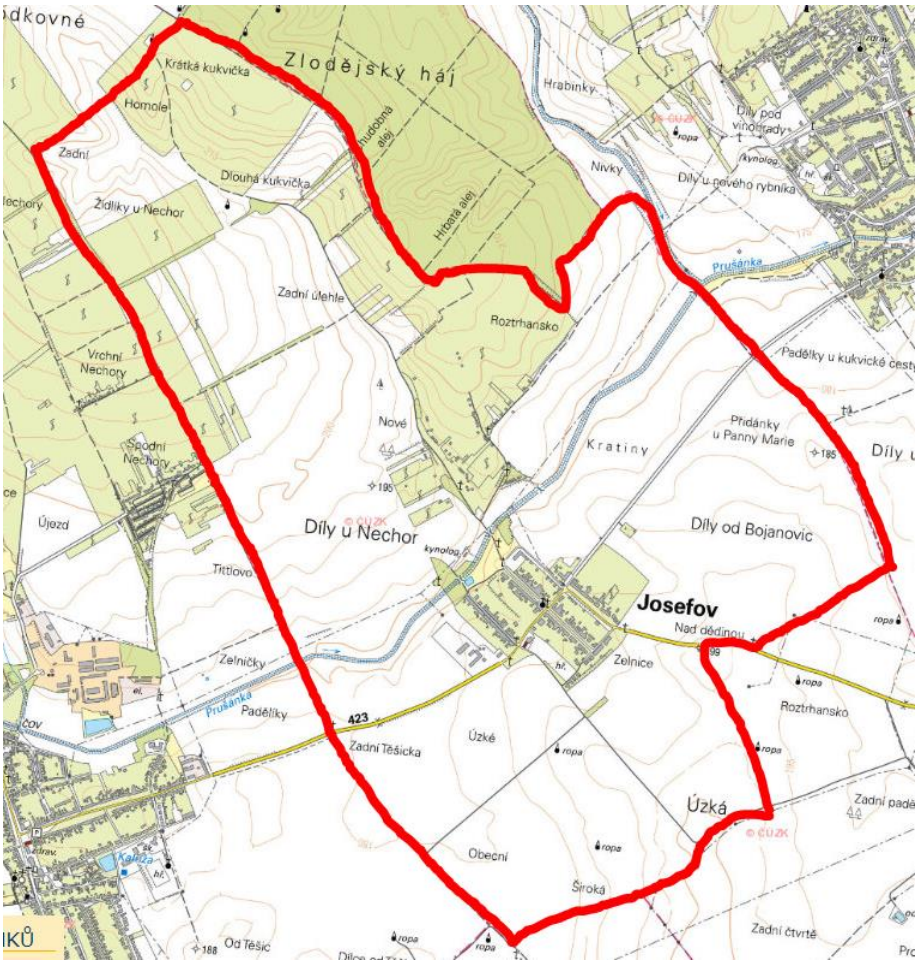

[61] Český úřad zeměměřický a katastrální, Archiv leteckých měřických snímků, [online]. [cit. 10. 7. 2020]. Dostupné z. https://lms.cuzk.cz/lms/lms_prehl_05.html?lastextent=-574268.39846621,-1203879.9053069,-571970.80546839,-1202629.9053069

5 Historie jednotlivých domů v obci a postupný územní rozvoj

Do roku 1782 zde stál panský dvůr, ovčírna a švejcárna. Ovčírna byla prodána o rok později tehdejšímu švejcárovi Václavu Kychlerovi a společný dvůr byl oddělen zdí od švejcárny. Ta byla prodána Martinu Hutterovi z Prušánek a sloužila jako hostinec. Obec měla od svého založení 41 usedlostí, které měly stejné rozměry. Domy byly stavěny podél návsi, která se dělila na Horní a Dolní konec. Tyto konce byly kolmo rozděleny cestou, která spojovala obec na severu s Dolními Bojanovicemi a na jihu s Prušánkami. Ve spodní části Dolního konce se nacházel bývalý panský dvůr, od kterého začalo číslování domů. Domy pak pokračovaly v řadě jihovýchodním směrem po č. p. 20 a po druhé straně od č. p. 21 po č. p. 41 zase zpátky. Vybudováno bylo 41 rolnických usedlostí a na dolním konci byla náves uzavřena obecní kovárnou s pastouškou.[62] Č. p. 1 a 2 byly vytvořeny z bývalého dvora.

První domy byly postaveny z tzv. *nabíjenic*, které byly kryté doškovými střechami. Nabíjenici se říká také *vepřovice* nebo *kotovice*. Jedná se o zeď tvořenou z hlíny, která se míchala s plevami a nabíjela mezi dvě desky. Aby byla hmota pevná, přidávaly se mezi hlínu i drobné kameny a pruty, které tak nahrazovaly zpevňující funkci pletiva, které se používalo dříve.[63] Stěny byly poté prolévány vodou a upěchovány těžkými dřevěnými stoupami a na konec obmazány hlínou. Písek na stavby se těžil z pískovny (zvaná též *hliník*), která se nachází v těsné blízkosti obce, a to ve svahu pod statkem. Podlahy staveb byli taktéž hliněné a mnohdy byly posypané kvalitním žlutým pískem z Dolních Bojanovic.[64] Střechy domů byli ze slámy tzv. *došky*.

Nové domy pak byly stavěny z cihel a střecha byla kryta křidlicí, cementovými taškami, břidlicí a eternitem. K této výrazné změně stavebního materiálu došlo ve třicátých letech 20. století z důvodu hrozby požárů, které byly v té době časté.

V domech byly vystavěny výměnky, kde bydleli většinou starší obyvatelé domu. Dalšími místnostmi domu pak byla světnice na spaní, parádní jizba, dvě kuchyně (letní a zimní), síň a komora.

Na dvoře bylo velké hnojiště, stáje, kůlna a na konci humna měl každý dům stodolu. Stodoly měly dvoje vrata. V horní části stodoly bylo patro a dole po straně byl plevník.
V humně byla zahrádka, kde se pěstovala zelenina. Středem humna od stodoly vedl dlouhý chodníček.[65]

---

[62] HELEŠIC, F. 1982, s. 6.
[63] MÁČEL, Otakar a Jaroslav VAJDIŠ. Slovácko: architektonický vývoj vesnice. Česká architektura. Velká řada, Praha, 1958. s. 36.
[64] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 83.
[65] Tamtéž, s. 87.

Po pravé straně na cestě do Prušánek na krajních Nivkách u sv. Anny, kousek za Novou ulicí byla vybudována v roce 1953 sušárna na tabák.[66] Tato budova zde stojí dodnes, ale v hodně špatném stavu. Nedávno se zde dokonce propadla střecha. Nedaleko sušárny stojí budovy bývalého JZD, které zde bylo vybudováno v roce 1952. Tyto budovy dnes slouží soukromé firmě.

Velké fotbalové hřiště se nachází za jižní stranou domů ulice Horní. V roce 2006 bylo v těsné blízkosti velkého hřiště víceúčelové hřiště a o tři roky později přibylo i dětské hřiště.

V roce 2000 byl vedle současného hostince postaven Kulturní dům. V 1. patře byly vybudovány prostory pro obecní úřad, který zde sídlí dodnes. Jižně od Kulturního domu je venkovní kulturní prostranství, kde se konávají například i hody. Toto prostranství bylo zrekonstruováno v roce 2011.[67]

V roce 2011 byla před hostincem odhalena socha zakladatele obce císaře Josefa II. Tuto sochu vytvořil Michal Vindruška z Třeboně na sochařském symposiu v Lužicích.[68]

V roce 2015 se začala severozápadně od obce v blízkosti rybníku a pískovny budovat čistírna odpadních vod.

Jelikož měli občané stále zájem stavět nové domy, přistoupilo se k dělení domů v ulicích Dolní a Horní. Tyto domy byly totiž široké 22 m. Ovšem když už se dům rozdělil, tak připadl některému z dědiců majitele. Proto se obec v roce 1897 rozhodla, že se musí stavět nové domy i mimo tyto dvě ulice. Rozhodlo se, že budou vytvořeny stavební parcely z části trati Nivky u sv. Anny[69] na místech, kterým pamětníci říkaly *„chalupniska“,* neboť zde stávala osada Kukvice. Bylo zde vytvořeno 41 stavebních pozemků, které byly přiděleny ke stávajícím usedlostem. Vznikla zde nakonec ulice, která se dnes jmenuje Nová.

Jako další ulice vznikla ve třicátých letech 20. století ulice Záhumení, která je pojmenovaná podle stejnojmenné polní trati, na které se tato ulice rozprostírá. Ulice je součástí cesty, která vede na Lužice a Hodonín.

Současně se Záhumení ulicí vznikala i ulice Za Dvorem. Během budování prvního domu, zde bylo objeveno slovanské pohřebiště. V současné době se v ulici Za Dvorem budují nové domy.

Po zrušení školy a jejím rozebrání došlo v roce 1989 k rozparcelování a rozprodání pozemků. Škola stávala kolmo ke konci Horní ulice. Vchod školy byl tedy přímo naproti kostela. Ulice,

---

[66] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5, s. 183.
[67]ČECH, J. 2016. s. 169-173.
[68] Tamtéž, s. 76.
[69] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 63.

která zde vznikla, se jmenuje U Školy. Za fotbalovým hřištěm, které se rozléhá za jižní stranou Horní ulice, byl sad třešní a višní. Ten byl před pár lety zrušen a na jeho místě se vybudovaly nové domy. Tím se prodloužila ulice U Školy.

Kvůli stavbě nových domů a rozšiřování humen se postupně bouraly i stodoly. V současné době stojí už jen zlomek stodol. Nedávno tak vznikla nová ulice za jižní stranou domů Horní ulice. Ta byla pojmenována Sportovní, protože vede podél hřiště.

Při posledním sčítání lidu v 2011 bylo v obci 132 domů. Z toho bylo 6 domů postaveno před rokem 1919, 34 domů bylo postaveno mezi lety 1920-1970, 20 domů vzniklo mezi lety 1971-1980, 24 domů bylo postaveno v letech 1981-1990, 20 domů bylo postaveno v letech 1991-2000 a 13 domů vzniklo mezi lety 2001-2011.[70]

Územní plán obce do budoucna počítá se stavěním nových domů v prolukách u stávajících domů popřípadě s jejich opravou. Bytová zástavba by se měla rozšířit i na severu obce v ulici Za Dvorem, která není zastavěná ani z poloviny a dále pak podél silnice vedoucí do Lužic. V dalším případě je možné zastavět zahrady domů v ulici Záhumení. O výstavbu nových domů je v obci veliký zájem, ale poptávka převyšuje možnosti nabídky.[71]

V následující části rozeberu změnu majitelů původních čtyřiceti tří usedlostí a to včetně obecní kovárny a pastoušky.

Č. p. 1

Prvním majitelem této usedlosti, která vznikla z bývalé švejcárny kukvického statku byl Martin Hutter z Prušánek.[72] Zde se také po 100 let nacházel hostinec.[73] Už v roce 1789 zde bydlel Jan Kychler. [74]

Po něm na této usedlosti bydlel Josef Malošík (*1810) s rodinou.[75] Dům pak převzal jeho syn Jan (*1853).[76] Jeho otec Josef v roce 1868 prodal veškeré své majetky židovskému podnikateli Mojžíši Siebenschenovi z Hodonína. Ten koupil taktéž usedlosti č. p. 2 od Františka Kychlera a č. p. 3 od Josefa Těšínského a celý pozemek tím scelil. Vznikl tak hospodářský objekt, kde vedl hospodářství do roku 1890. Siebenschen koupil i domy č. p. 20

[70] Český statistický úřad, Sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011
[71] Program rozvoje obce Josefov na období od 2019 do 2025, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Dostupné ze stránek OBCEPRO (Program rozvoje obce): http://www.obcepro.cz/program-rozvoje-obce-1616.modal?fbclid=IwAR2-Rv2VlVl5nucQYpkDDFKq_z0ZjcC2vinhSmaykzh5cSVRqzs0bfmaopk
[72] MZA, Brno, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, Dvůr v Kukvicích, fol. 15.
[73] HELEŠIC, F. 1982, s. 6.
[74] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.

[75] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471 Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[76] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 36.

od Josefa Šupy, č. p. 26 od poručníků nezletilého Františka Lenomára a č. p. 31 od Martina Bohůna.[77]

Malošíkovi se poté přestěhovali do Pešti v Maďarsku. Na Josefov, ale nikdy nezapomněli. Janův starší bratr Václav Antonín Malošík (*1847) například nechal v roce 1908 vybudovat v blízkosti č. p. 1 sochu sv. Trojice a založil školní nadaci „Fond Malošík“, která přispívala na studium chudších dětí a pořizovala do školy učebnice.[78]

Správcem statku p. Siebenschena byl taktéž žid Herz Bernhard (*1842)[79], který zde žil i se svou rodinou.

Od roku 1880 do 1900 je uvedeno, že č. p. 1 je neobydlené.[80] V roce 1890 byly veškeré nemovitosti Mojžíše Siebenschena exekučně prodány. V dražbě je koupil nejdřív Spar z Vorschusseuerein a ten pak vše prodal Karlovi Dittlovi z Wehrbergu.[81] Dittl vlastnil statek až do roku 1945, kdy v rámci Benešových dekretů přišel o všechen majetek.

Část starého dvora byla obcí využívána jako kancelář a kulturní sál. Využívána byla do roku 1966, kdy byla tato místnost opravena a zvětšena. Konávaly se zde svatby a plesy.[82] Do nedávna byla tato místnost využívána jako truhlářská dílna.

V současnosti se dům s č. p. 1 nachází vedle bývalého kulturního sálu. Tento dům postavil v roce 1986 Antonín Pihar.[83]

Č. p. 2

Tato usedlost vznikla z bývalé ovčírny kukvického dvora. Jako první zde byl zapsán Matěj Šafhauser. [84]V roce 1783 byla usedlost prodána Václavu Kychlerovi a po něm v roce 1789 zde žil jeho syn Jakub Kychler[85]. V roce 1857 zde bydlel s rodinou František Kychler (*1795)[86] a to do roku 1868, kdy stavení koupil Mojžíš Siebenschen. V roce 1880 zde žil pravděpodobně Mojžíšův syn Sigmund Siebenschein (*1834) s rodinou.[87] V roce 1890

---

[77] Tamtéž, s. 59.
[78] ČECH, J. 2016. s. 182.
[79] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[80] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[81] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 59.
[82] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5, s. 292.

[83] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 69.
[84] HELEŠIC, F. 1982, s. 6.
[85] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[86] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[87] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893

vlastnil dům Karel Dittl, který dům pronajímal správcovi svého statku. V pronájmu zde žil Pavel Uher (*1863) s rodinou z Holíče (okr. Skalica, Slovensko).[88] Pak zde v pronájmu žil Josef Chorvát, který byl taktéž správcem statku.[89] Po válce pak došlo k dělení domů od statku. V roce 1967 zde bydlel Jan Netík s Pavlem Kůřilem[90] a v roce 1984 zde byl postaven nový dům, který nechal vybudovat Milan Netík.[91]

Č. p. 3

Dům č. p. 3 obýval jako první Matěj Těšínský z Dubňan.[92] V roce 1789 zde bydlel Tomáš Těšínský s rodinou.[93] Poté dům vlastnil jeho syn Josef Těšínský (*1845), který zde žil i se svými sourozenci a ovdovělou matkou Annou (*1814).[94] Později zde žil v nájmu hospodář velkostatku Pavel Kůřil (*1864) ze Starého Poddvorova i s rodinou.[95] Jako další nájemník k p. Kůřilovi později přibyl František Káčerek (*1861), který pracoval ve velkostatku jako mlékař.[96] V roce 1967 již byl statek zrušen a tato usedlost byla rozdělena. Dům s č. p. 3 byl zapsán na Matěje Mazúcha a Petra Nesvadbu ml. Tento dům sousedí s domem č. p. 4. Na druhé polovině pozemku byl postaven dům č. p. 77 a jeho majitelem byl Florián Hasil, jehož potomci žijí na tomto domě dodnes.[97]

Č. p. 4

Na tomto domě bydlel jako první Michal Koliba z Dolních Bojanovic.[98] Ovšem v jiných pramenech je uveden jako první kolonista Jan Zabáček.[99] V roce 1789 je uvedena jako majitelka Barbora Vymyslická.[100] V roce 1827 zde bydlel Matouš Vymyslický.[101] V roce 1857 zde byl zapsán Jakub Dřevěný (*1825) s rodinou.[102] Usedlost poté převzal jeho syn Jan Dřevěný (*1854). Jan nechal v roce 1930 postavit na polovině pozemku sousedící s domem č.

---

[88] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[89] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 279.
[90] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[91] Tamtéž, s. 63.
[92] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[93] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[94] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[95] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[96] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[97] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[98] MZA, Brno, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, Dvůr v Kukvicích, fol. 15.
[99] HELEŠIC, F. 1982, s. 7., SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5. a PRATH, J. 1884. s. 7.
[100] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[101] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[102] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807

p. 3 nový dům. [103] Na druhé polovině pozemku postavil dům jeho zeť Karel Blaha z Dolních Bojanovic. Tento dům dostal č. p. 66.[104] V roce 1967 žil na domě č. p. 4 zeť pana Dřevěného Vladimír Buchta z Mutěnic.[105] Dům č. p. 66 koupil po zemřelé Anně Blahové, která neměla s manželem děti, děkan Dr. Martin Papež ze Strážnice. Ten sloužil pak každý den v kostele mše svaté.[106] Tomuto domku dodnes někteří pamětníci říkají „fara".

Č. p. 5

Jako první na této usedlosti bydlel Tomáš Košulič z Hovoran.[107] V roce 1789 zde bydlel Tomáš Topenčík.[108] V roce 1827 zde žil Jan Bílek (*1803) s rodinou.[109] V roce 1869 byl jako majitel domu veden jeho syn Petr Bílek (*1833).[110] Poté tuto usedlost zdědil jeho syn Petr Bílek ml. (*1867).[111] V roce 1900 zde je však veden jako majitel Antonín Čížek (*1874) z Dolních Bojanovic s rodinou.[112] V roce 1910 k rodině p. Čížka přibyla ještě rodina Jakuba Esterky (*1878) z Dolních Bojanovic.[113] V roce 1934 zde již bydlel Karel Pavka z Mikulčic[114]a v roce 1967 byl dům zapsán i na jeho zetě Antonína Horkého ze Strážnice.[115] V roce 1986 byl dům rozdělen. Na stávajícím domě č. p. 5 žila Antonínova manželka Františka Horká. Na druhé polovině pozemku postavil nový dům zeť p. Horké Miroslav Redek. Tento dům dostal č. p. 51 a sousedí s domem č. p. 116.[116]

Č. p. 6

Na tomto domě se usadil jako první Josef Knedlík z Mutěnic.[117] V roce 1789 usedlost vlastnil jeho syn Martin Knedlík. [118] Později se zde usadil Jakub Čech (*1807) z Prušánek i s rodinou.[119] Dalším majitelem byl jeho syn Štěpán Čech (*1836). V roce 1880 zde bydleli

---

[103] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 193.
[104]Tamtéž, s. 279
[105] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[106] Tamtéž, s. 84.
[107] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[108] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[109] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[110] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[111] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[112] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087

[113] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[114] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[115] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[116] Tamtéž, s. 69.
[117] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[118] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[119] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807

nájemníci z Rakouska Jiří Schmans se setrou Marií Maršálkovou a její rodinou.[120] Dlouho pak byl dům neobydlen a v roce 1934 se o něm píše jako o zbořeništi, kdy polovinu vlastnil Štěpán Skoumal (z č. p. 18) a Veronika Lekavá (č. p. 28).[121] Později zde byly vybudovány dva domy. Na pozemku Štěpána Skoumala žije jeho syn Josef s rodinou a dům má č. p. 116. Na pozemku Veroniky Lekavé byl v šedesátých letech 20. století vybudován dům, kde bydlel její nejstarší syn Štěpán (*1925) z domu č. p. 28 s manželkou a mladším synem. Tomuto domu zůstalo č. p. 6.

Č. p. 7

Zde se jako první kolonista usadil Ondřej Mikuš z Mikulčic. V roce 1789 zde bydlel dlouholetý starosta obce Vendelín Škápík.[122] Později se stal majitelem domu jeho syn František Škápík (*1828)[123] s manželkou Františkou (*1834), která po smrti manžela zdědila tuto nemovitost.[124] Jelikož neměli děti, tak dům pak prodala Františkovi Hromkovi (*1881) z Prušánek.[125] Později byl dům veden jako neosídlený. V roce 1967 byl ovšem dům veden jako rozdělený. Byly zde postaveny dva domy, kdy jeden nese č. p. 7 a druhý č. p. 86 (tento dům sousedí s domem č. p. 6). V obou domech dodnes žijí potomci Františka Hromka.[126]

Č. p. 8

Jako první zde bydlel Ignác Parák z Lužic.[127] Po něm byl na této usedlosti uveden Fabián Košut.[128] V roce 1827 je zde veden jako majitel František Salajka.[129] Od 1857 je jako majitel uveden Tomáš Bílek (*1816) s manželkou Kateřinou (*1820) a se svým otcem Janem Bílkem (*1777).[130] Tento dům byl rozdělen jako prvním již před rokem 1884.[131] V roce 1890 se na tomto domě zmiňuje nový majitel Tomáš Ištvánek (*1828) s rodinou.[132] Po něm se stal

---

[120] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[121] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 279.
[122] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[123] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[124] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[125] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[126] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[127] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[128] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[129] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[130] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[131]HELEŠIC, F. 1982, s. 8.
[132] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956

majitelem jeho syn Josef Ištvánek (*1876).[133] V roce 1903 v tomto domě vypukl požár, který zničil tento i sousední dům č. p. 9.[134]

V prvním domě č. p. 8 bydlel František Dovrtil z Prušánek. Ve druhém domě č. p. 70 žil do roku 1932 Karel Hromek, který se odstěhoval do Břeclavi. V tomto domku se nacházel obchod se smíšeným zbožím. Hromek dům prodal obci, která do té doby využívala místnost v hasičské zbrojnici jako obecní kancelář. Zde byla z obytné části zřízena obecní úřadovna. Sklep a humno bylo pronajato veřejnosti. [135] V roce 1934 bydlel v přístavbě domu č. p. 70 Matouš Ištvánek.[136] V roce 1967 žil na domě č. p. 8 František Dovrtil a na domě č. p. 70 byla kromě obecního úřadu i lékařská poradna a v háku do dvora pak byl dětský útulek.[137]

Obecní úřad zde svému účelu sloužil do roku 2000, kdy byl postaven Kulturní dům i s novými prostory pro obecní úřad u Hlavní cesty na Prušánky, vedle současného hostince. Dům č. p. 70 pak ještě pár let sloužil, jako obecní knihovna. Ta se ale pak přestěhovala do upravených prostor v přízemí Kulturního domu. Několik let se používal i sál ve dvoře domu č. p. 70, ke konání kulturních akcí.

Č. p. 9

Na tomto domě žil František Zálešák z Mutěnic.[138] Novým majitelem se pak stal Jiří Zapletal.[139] V roce 1827 zde byl zapsán Matěj Balášek.[140] Od roku 1857 zde pak bydlel Jan Imrich z Prušánek (*1806) s rodinou.[141] Poté se stal majitelem jeho syn Jan Imrich ml. (*1839) s rodinou.[142] Dům pak vlastnil Janův nejstarší syn František Imrich (*1874).[143] Jeho potomci žijí na tomto domě dodnes. V zadní části pozemku si postavil dům s č. p. 49 taktéž jeden z potomků. Při budování tohoto domu bylo v roce 1937 objeveno tři tisíce let staré pohřebiště.[144]

---

[133] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[134] ČECH, J. 2016. s. 21.
[135] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 214-215.
[136] Tamtéž, s. 279.
[137] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[138] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[139] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[140] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[141] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[142]SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[143] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[144] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5. s. 33.

Domy č. p. 1 až 9 padly za oběť požáru, který vypukl 26. července 1843 v Hostinci u Malošíků v č. p. 1. Při tomto požáru zahynula Malošíkům pětiletá dcera Terezie. Později se zjistilo, že oheň byl založen úmyslně.[145]
Dům č. p. 9 shořel podruhé při požáru, ze sousedního domu č. p. 8 v roce 1903.[146]

Č. p. 10

Tento dům se nachází na začátku ulice Horní. Jako první zde bydlel Ignác Černý.[147] Novým majitelem se stal Jakub Filipovič.[148] Pak zde bydlel syn Ignáce Černého Florián Černý.[149]
V roce 1857 už dům vlastnil Jan Hřebačka z Moravské nové Vsi (*1821) s rodinou.[150]V roce 1900 zde je jako majitel uveden jeho zeť Petr Bílek (*1867). V osmdesátých letech 20. století byl tento dům rozdělen na č. p. 10 a č. p. 111. Oba domy v současnosti vlastní potomci Petra Bílka.

Č. p. 11

Prvním kolonistou na této usedlosti byl Ondřej Beneš z Mutěnic.[151]V roce 1789 zde byl zapsán jako majitel František Skřivánek.[152]Pak na domě bydlel jeho syn Jan Skřivánek (*1816) s rodinou.[153] Dům pak vlastnil jeho syn Josef Skřivánek (*1844)[154] Dům pak přešel na manžela Josefovi dcery Anny Františka Sasína (*1874) z Prušánek.[155] Později byl pozemek rozdělen. První dům měl č. p. 11, na kterém zůstal František Sasín a druhý dům dostal č. p. 50, kde bydlel Martin Kalužík. Tento dům sousedí s domem č. p. 12.[156] V roce 1967 byl na č. p. 11 pořád zapsán František Sasín i se synem Františkem a na č. p. 50 byl zapsán Jan Filipovič, který pocházel z č. p. 51. Na obou domech dodnes žijí potomci těchto rodin.[157]

---

[145] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 43-44.
[146] ČECH, J. 2016. s. 21.
[147] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[148] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[149] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[150] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[151] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[152] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[153] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[154] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[155] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[156] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 279.
[157] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.

Č. p. 12

Na této usedlosti byl jako první zapsán Matouš Hykš.[158] Později dům vlastnil Jan Kovařík. Spolu s ním zde bydlel Josef Zálešák (*1791) s rodinou.[159] V roce 1867 zde byla jako majitelka vedena Marie Hubáčková roz. Kovaříková.[160] O dva roky později zde již bydlel František Procházka (*1821) z Dolních Bojanovic s rodinou.[161] Poté zde bydlel Jan Ištvánek (*1841) s rodinou.[162] Dům pak vlastnila Terezie Prátová, ale nebydlela zde.[163] V roce 1900 zde žil Eduard Prát (*1872) s rodinou. [164] Později dům přešel na Pavla Šupu[165], ale pak se majitelem stal Josef Černoch.[166] V roce 1973 zde postavila nový dům dcera p. Černocha Helena Tománková i s manželem Václavem, kteří zde žijí dodnes.[167] Tento dům stojí na polovině pozemku nalepený zdí na dům č. p. 50 a na zbylé polovině je nezastřešený vjezd a zahrádka.

Č. p. 13

Jako první zde bydlel Jiří Ivičič z Mutěnic.[168] Pak se stal majitelem usedlosti jeho syn Jan Ivičič.[169] Dalším majitelem byl Janův syn Petr Ivičič (*1826).[170] Po něm usedlost přešla na Petrova syna Františka Ivičiče (*1850). V roce 1900 tento dům vlastnil Františkův švagr František Čech (*1853), který zde žil s rodinou.[171] Dům pak po dlouhá léta vlastnila rodina Čechová. Z vyprávění mé babičky Heleny Lekavé vím, že rodina Čechová odkázala dům rodině Skoumalových, protože Čechovi neměli děti. Pozemek byl později rozdělen na půl. Na polovině, která sousedí s č. p. 12, není v současné době žádný dům, ale pozemek vlastní rodina Skoumalová. Dlouhé léta zde bylo pouze chátrající stavení. Na druhé polovině stojí poschoďový dům s č. p. 45, který byl vybudován Miroslavem Imrichem (z č. p. 9) v osmdesátých letech 20. století.

---

[158] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[159] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[160] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 36.
[161] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[162] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[163] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[164] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[165] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 279.
[166] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[167] Tamtéž, s. 31.
[168] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[169] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[170] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[171] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087

Č. p. 14

Na této usedlosti se jako první usadil Jiří Pospíšil.[172] V roce 1789 dům vlastnil Jakub Filipovič.[173] Po něm dům přešel na jeho syna Matouše Filipoviče, ovšem ten bydlel Moravské Nové Vsi a dům pronajímal.[174] Jako nájemník zde chvíli žil Jakub Hasil (*1802) z Tvrdonic i s rodinou.[175] Dům pak vlastnil Josef Těšínský (*1845) s rodinou.[176] Majitelem se později stal jeho syn Metoděj Těšínský (*1885), který zde žil s manželkou.[177] Mětoděj padl ve válce v roce 1915 v Haliči (u hory Buczacz, Polsko). [178] V roce 1934 byla již tato usedlost rozdělena na dva domy. V domě č. p. 14 žil Alois Dobiáš z Ratíškovic. Tento dům sousedí s domem č. p. 45. Dům na druhé polovině pozemku dostal č. p. 56 a žil zde Štěpán Čížek. [179] Na domě č. p. 56 pak žil Štěpánův syn Antonín Čížek a jeho potomci zde žijí dodnes.[180] Monogramy Antonína Čížka jsou dodnes zakomponované ve zdobení železné předzahrádky u domu.

Č. p. 15

Jako první zde žil Jan Štětka z Mutěnic.[181] Později byl majitelem domu pravděpodobně jeho syn František Štětka.[182] Novým majitelem domu se pak stal Martin Filipovič (*1812), který zde žil i s rodinou.[183] Až v roce 1900 zde byl jako nový majitel uveden Martin Kuběna z Dolních Bojanovic (*1876)[184] a po jeho smrti usedlost připadla jeho manželce Kateřině Kuběnové (*1873). Ještě v roce 1967 dům vlastnili Ferdinand a Bedřich Kuběnovi.[185] Dům leží v těsné blízkosti domu č. p. 56 a od domu č. p. 16 má nezastřešený průjezd. V současné době je tento dům k prodeji.

---

[172] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[173] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[174] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[175] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[176] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[177] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[178]Vojenský ústřední archiv, Praha, *Kartotéka Padlých v 1. světové válce*
Dostupné online z: http://vuapraha.cz/sites/default/files/kartoteka_padlych_v_1_sv_valce/T/Tc%20-%20Te/ipage00549.htm
[179] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[180] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[181] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[182] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[183] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[184] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[185] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.

Č. p. 16

Zde se usadil kolonista Michal Kopiak.[186] Jiné prameny zde uvádějí jako prvního Michala Kosíka z Dolních Bojanovic.[187] Ovšem pravděpodobnější je první z uvedených, neboť už v roce 1789 zde byl zapsán jako majitel František Kopiak.[188] Jako nový majitel byl v roce 1857 veden Jakub Čech, který dům pronajal Martinovi Stettnerovi (*1808) s rodinou a Jiřímu Kopiakovi (*1815) s manželkou.[189] Jiří Kopiak byl pak veden jako majitel a Jakub Čech (*1841) byl zapsán jako jeho nástupce.[190] V roce 1880 byl Jakub Čech skutečně veden jako majitel domu.[191] Později dům zdědil Jakubův syn Jan Čech (*1878), který zde žil i s rodinou.[192] Jan padl v roce 1915 v 1. světové válce.[193] Janova manželka Anna si pak vzala Pavla Netíka z Lužic.[194] Dům byl pak rozdělen. Prvnímu domu zůstalo č. p. 16 a žil v něm Václav Pospíšil. Jeho potomci vlastní dům dodnes. Tento dům se nachází v těsné blízkosti domu č. p. 15. Na druhé polovině pozemku je dům s č. p. 75, kde žil v roce 1967 Antonín Čech.[195]

Č. p. 17

Prvním majitelem této usedlosti byl František Šimek z Lužic.[196] V roce 1789 zde bydlel Petr Šimek.[197] Později se stal majitelem František Filipovič.[198] Po něm se stal majitelem jeho syn František Filipovič ml. (*1814).[199] Dům pak přešel na Františkova syna Jiřího Filipoviče (*1852), který zde žil i s rodinou.[200] Jeho dcera Veronika Filipovičová se provdala za Jana

---

[186] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[187] MZA, Brno, fond F5 Velkostatek Hodonín, *Dvůr v Kukvicích*, inv. č. 688, kart. 7, fol. 15.
[188] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[189] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[190] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 36.
[191] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[192] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[193] Vojenský ústřední archiv, Praha, *Kartotéka Padlých v 1. světové válce*
Dostupné online z:
http://vuapraha.cz/sites/default/files/kartoteka_padlych_v_1_sv_valce/%C4%8C/%C4%8Ce%20-%20%C4%8Cep/ipage00107.htm
[194] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[195] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 1.
[196] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[197] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[198] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[199] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[200] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836

Staňkoviče[201] a dům později přešel na jejich dceru Žofii (*1900) a jejího manžela Adolfa Kychlera.[202] Jejich potomci zde žijí dodnes.

Č. p. 18

Zde se usadil kolonista Jiří Brablec z Mutěnic.[203] Dům po něm zdědil jeho syn Jiří Brablec ml. (*1832), který zde žil i se svou manželkou Kristýnou (*1837).[204] Když jeho manželka zemřela, oženil se s Veronikou Bohůnovou (*1840) z Dolních Bojanovic[205]. V roce 1864 Jiří zemřel[206]a tento dům zdědila Veronika, která se vdala za Štěpána Čecha (*1807) z Prušánek, který pocházel z domu č. p. 6.[207] Záhy však Veronika opět ovdověla a vdala se za Jiřího Skoumala (*1842) z domu č. p. 29.[208] Majitelem se pak stal jejich syn Josef Skoumal (*1877)[209] jehož potomci zde žijí dodnes. Dům je dodnes nerozdělen.

Č. p. 19

Na tomto domě bydlel jako první Jakub Mráka z Mutěnic.[210] V roce 1789 zde bydlel Antonín Mráka.[211] Později dům vlastnil Bartoloměj Mráka.[212] Jako nový majitel je pak v roce 1857 veden Petr Zimák (*1814), který zde pak žil s rodinou. [213] Dům pak po jeho smrti přešel na jeho manželku Barboru Zimákovou (*1831).[214] Majitelem domu se pak stal její syn Ondřej Zimák (*1860), který zde pak žil s rodinou.[215] Dům zůstal nerozdělen. V současnosti zde stojí menší domek uprostřed pozemku.

---

[201] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[202] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[203] Tamtéž, s. 5.
[204] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[205] MZA, Brno. Matrika oddaných, Dolní Bojanovice, 1839-1885. s. 127
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/5004/?strana=1
[206] MZA, Brno. Matrika zemřelých Josefov, 1819-1939, s. 64
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/10718/?strana=1
[207] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[208] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[209] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[210] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[211] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[212] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[213] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[214] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[215] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956

Č. p. 20

Tento dům stojí na konci Horní ulice. Jako první zde žil František Pukanec z Lužic.[216] V roce 1789 zde bydlela Juliana Šupová.[217] Pak dům vlastnil Petr Šupa.[218] Poté se stal majitelem Jiří Šupa a spolu s ním zde žila Kateřina Šupová (*1819) s rodinou a František Ševčík (*1807) s rodinou.[219] Kateřinin syn Josef Šupa (*1849) dům v roce 1868 prodal statkáři Mojžíši Siebenscheinovi.[220] Ten dům pronajímal lidem, kteří pracovali v jeho statku. Dům později vlastnil Pavel Turek (*1839) z Dolních Bojanovic i s rodinou.[221] Dalším majitelem byl Matouš Plecák (*1859) ze Starého Poddvorova, který zde žil s rodinou.[222] V roce 1934 dům vlastnil František Filipovič.[223]

Č. p. 21

Tento dům se nachází naproti domu č. p. 20. První zde bydlel Jiří Beneš z Mutěnic.[224] Dalším majitelem tohoto domu byl Karel Červenka.[225] V roce 1867 byla jako majitelka domu uvedena Helena Bílková rozená Červenková.[226] Jako další majitel je uveden Petr Bílek, ovšem dům zde v té době již nestál.[227] Nový dům zde byl postaven až v roce 1922 Josefem Bílkem z domu č. p. 10.[228] Dům pak po jeho smrti vlastnila jeho manželka Žofie Bílková.[229] Dům, který na tomto místě stojí dnes je menší a stojí uprostřed pozemku, kdy není nalepen zdí k sousednímu domu č. p. 67.

Č. p. 22

Zde jako první bydlel Jan Kopiak z Dolních Bojanovic.[230] Dům pak vlastnil jeho syn Tomáš Kopiak (*1806), který zde žil s manželkou.[231] V roce 1880 zde byl jako majitel napsán Jiří

---

[216] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[217] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[218] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[219] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[220] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 59.
[221] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[222] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[223] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[224] Tamtéž, s. 5.
[225] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[226] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[227] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[228] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 150.
[229] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.
[230] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[231] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807

Filipovič (*1846) z domu č. p. 14 s rodinou. [232] Dům pak vlastnil jeho syn Jiří Filipovič ml. (*1885). [233] Jiří padl v 1. sv. válce.[234] Dům byl pak rozdělen. Na domě č. p. 22 byli jako majitelé uvedeni nezletilý Josef a Anna Filipovičovi, ale dům nebyl osídlen. Na druhé polovině pozemku sousedící s domem č. p. 21 postavil nový dům s č. p. 67 Jan Netík z Lužic.[235] V domě č. p. 22 dodnes žije rodina Filipovičová.

Č. p. 23

Jako první žil na této usedlosti Jan Baldrián z Ratíškovic.[236] Jiné prameny uvádí jako prvního majitele Františka Baldriána.[237] V roce 1789 zde bydlel Matěj Salajka.[238] Jako další majitel této usedlosti byl uveden Petr Kychler z Velkých Bílovic, který zde bydlel i se svým synem Josefem (*1836) a jeho manželkou.[239] Ten pak dům zdědil.[240] Josefova dcera Emilie (*1858) si později vzala Františka Šupu (*1852) a zároveň pak byli uvedeni jako nový majitelé domu.[241] Dům pak zdědil jejich syn Julius Šupa (*1891).[242] V roce 1973 na polovině pozemku postavil poschoďový dům Jan Krchnivý[243], jehož potomci zde žijí dodnes. Druhá polovina pozemku je nezastavěná.

Č. p. 24

Zde se jako první usadil Josef Prát z Dolních Bojanovic.[244] Po něm dům vlastnil jeho syn Jan Prát.[245]Dalším majitelem se stal Janův syn Jan Prát ml. (*1829).[246] Janův nejstarší syn Josef Prát (*1857) poté dům zdědil. Dům byl pak dlouho neosídlen a dokonce byl později i zbourán.[247] Dům, který zde stojí dnes, stojí uprostřed pozemku a stále zde žije rodina Prátova.

---

[232] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[233] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[234] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 117.
[235]SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[236] Tamtéž, s. 6.
[237] MZA, Brno, fond F5 Velkostatek Hodonín, *Dvůr v Kukvicích*, inv. č. 688, kart. 7, fol. 15.
[238] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[239] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[240] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[241] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[242] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[243] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 29.
[244] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[245] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[246] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[247] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.

Č. p. 25

Jako první se na této usedlosti usadil Tomáš Vítek z Dolních Bojanovic.[248] Později zde bydlel Jan Kovařík (*1795) s rodinou a Františkem Kovaříkem (*1819), který zde žil se svou rodinou.[249] V roce 1890 byl již jako majitel zapsán Františkův syn František Kovařík ml. (*1859).[250] František se oženil s Marií Čechovou (*1866) z domu č. p. 18.[251] Dům později vlastnil František Skoumal z č. p. 18, ale dům byl veden jako neosídlen.[252] V současné době je zde novější dům, který je postaven na polovině pozemku těsně sousedícím s domem č. p. 24. Žijí zde potomci rodiny Bílkovy z domu č. p. 10.

Č. p. 26

Jako první majitel je zde uveden Václav Majzlík z Dolních Bojanovic.[253] V roce 1789 zde žil Michal Macháček.[254] Po něm byl na tomto napsán jako majitel Jan Račovský.[255] Dalším majitelem se stal Martin Lenomár, ale žil zde taktéž Matěj Ševčík (*1817) se svou rodinou. Dům pak prodali poručníci nezletilého Františka Lenomára statkáři Mojžíši Siebersainovi[256] Dům byl zřejmě zbourán, protože v roce 1869 je uvedeno, že zde není vystavěn dům.[257] Nový dům zde byl postaven až v roce 1922. Nechal jej postavit Pavel Uher, který pracoval jako správce na místním dvoře.[258] V části domu pak chvíli fungovala samoobsluha. Dům dodnes vlastní jeho potomci.

Č. p. 27

V kronice je uveden jako první majitel domu Ignác Šmozík[259], ale v jiných pramenech je uveden Michal Kosík z Mutěnic.[260] V roce 1789 zde již ale bydlel Jan Salajka.[261] Dalším majitelem byl Josef Prát (*1826), který byl dlouholetým kronikářem a vytvořil o Josefovu

---

[248] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[249] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[250] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956

[251] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[252] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[253] Tamtéž, s. 6.
[254] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[255] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[256] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 59.
[257] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[258] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 150.
[259] Tamtéž, s. 6.
[260] Moravský zemský archiv v Brně, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, *Dvůr v Kukvicích.*

[261]MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.

publikaci s názvem Památky Josefova. Chvíli zde bydleli jako nájemníci František Šerák (1857) z Tasova s rodinou a Pavel Trávníček (1840) z Dolních Bojanovic i s rodinou.[262] Dům poté vlastnila vdova po Josefu Prátovi Terezie Prátová (*1840) ze Staré Břeclavi, ale dům byl veden jako neobydlen.[263] Její syn Jan Prát (*1870) zde nechal v roce 1905 vybudovat nový dům.[264] Tento dům zde stojí dodnes a letopočet stavby je zakomponován ve zdobeném štuku nad hlavními dveřmi. Dům pak vlastnil Janův syn Bohumil (*1906). Dodnes zde sídlí jeho potomci.

Č. p. 28

Na tomto domě jsou taktéž napsaní jako první majitelé dvě osoby. V kronice je uveden Václav Kosík,[265] ale v jiných pramenech je uveden Jiří Kosík z Dolních Bojanovic.[266] Je možné, že se jedná o příbuzné. V roce 1789 zde bydlel Pavel Kosík.[267] Pak zde bydlel Pavel Veselský.[268] Novým majitelem domu se později stal Matouš Seják (*1796) s manželkou Rozálií (*1818) z domu č. p. 10.[269] Když Matouš zemřel, vdala se Rozálie za Tomáše Skoumala.[270] Dům pak vlastnila Rozáliina vnučka Rozálie Čechová (*1869), která zde žila se svým manželem Martinem Lekavým (*1869) z domu č. p. 34.[271] Martin zde nechal v roce 1911 postavit nový dům. Tento dům zde s menšími opravami stojí dodnes. Dům pak vlastnil Martinův nejstarší syn Jan Lekavý (*1899).[272] Janův monogram je dodnes zachován na vybroušeném okně nad hlavními dveřmi. Po něm se stal majitelem Janův nejstarší syn Štěpán Lekavý (*1925) a ten pak přenechal dům svému synu Štěpánu Lekavému ml. a odstěhoval se i s manželkou a mladším synem Jaroslavem do nově postaveného domu č. p. 6.

Spolu s domy č. p. 26 a č. p. 27 je tento dům postaven v podobném stylu. V levé části domu je umístěn krytý vjezd na dvůr. Vedle zdobených vrat jsou čtyři vysoká okna, pak je mírně zahloubený hlavní vchod, vedle kterého jsou ještě dvě vysoká okna. Rámy oken a dveří jsou zdobené štuky. U domů č. p. 27 a č. p. 28 je zdoben horní rám okolo vrat a spodní část domu červenými cihlami. Dům č. p. 28 má zachovanou vysokou železnou předzahrádku. Dům č. p.

---

[262] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[263] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[264] SOkA Hodonín, fond OÚ Josefov, inv. čís. 35, Stavební a požární záležitosti, 1898- 1942, fol. 65.
[265] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[266] Moravský zemský archiv v Brně, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, *Dvůr v Kukvicích.*
[267] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[268] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[269] MZA, Brno. Matrika oddaných, Josefov,1819-1883, s. 37.
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/5005/?strana=1
[270] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[271] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[272] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.

27 má dnes zachovalou pouze polovinu železné předzahrádky. Na těchto zdobných předzahrádkách byly dřív i zdobné hřeby, ale po pár nehodách musely být odstraněny.

Č. p. 29

Zde jako první bydlel Jiří Kosík z Dolních Bojanovic.[273] V roce 1827 zde bydlel František Skoumal (*1795) se synem Martinem Skoumalem (*1815) a jeho rodinou.[274] Dům pak vlastnil Martinův nejstarší syn František Skoumal (*1839) s rodinou.[275] Pak dům vlastnila Františkova sestra Marie (*1847), která zde žila i se svým manželem Josefem Kučerou (*1835).[276] Majitelem se pak stal jejich syn Jan Kučera (*1867),[277] Který zde pak žil i se svou manželkou. Později byl dům rozdělen. V č. p. 29 (sousedící s domem č. p. 30) žil stále Jan Kučera a druhá polovina s č. p. 48 byla napsána na Rozálii Filipovičovou.[278] Jelikož neměl Jan Kučera žádné děti, připsal dům Štěpánovi Skoumalovi, jehož dcera dům vlastní dodnes.

Č. p. 30

Na tomto místě se jako první usadil Jiří Herka z Lužic.[279] Později dům vlastnil Jakub Hasil (*1834) z Týnce, který zde bydlel s manželkou a svými rodiči.[280] Jako další zde bydlel Matěj Klubus (*1861) z Prušánek i s rodinou a také zde bydlela manželka Jakuba Hasila Helena (*1837) z Moravské Nové Vsi.[281] Dům byl později rozdělen. Na domě č. p. 30 zůstal syn Matěje Klubuse Václav Klubus. Druhá polovina domu dostala č. p. 47 a bydlel zde Jakub Hasil[282] a pak i jeho zeť Václav Kobeda s rodinou.[283] Tato rodina zde žije dodnes.

V roce 1973 postavil Václav Klubus nový poschoďový dům místo stávajícího domu č. p. 30.[284] Na tomto domě dodnes žijí jeho potomci.

Č. p. 31

Na tomto domě se usadil Michal Bohůn z Dolních Bojanovic.[285] Pak zde bydlel jeho syn Jiří Bohůn (*1786) s manželkou a synem Martinem Bohůnem (*1822)[286], který v roce 1872

---

[273] Moravský zemský archiv v Brně, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, *Dvůr v Kukvicích.*
[274] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[275] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[276] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[277] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[278] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[279] Tamtéž, s. 6.
[280] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[281] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[282] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[283] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.
[284] Tamtéž, s. 3.

prodal dům statkáři Mětoději Siebescheinovi.[287] Ten pak dům pronajímal lidem, kteří pracovali u něj na statku. Až v roce 1890 je zde jako nový majitel veden František Lenomár (*1857), který zde žil s manželkou Marií (*1865) a s rodinou.[288] Po Františkově smrti se Marie vdala za Cyrila Skřivánka (*1874), který byl pak veden jako majitel.[289] Novým majitelem se pak stal Vítězslav Prát[290], který zde vedl dlouhá léta Hostinec. Jeho potomci zde žijí dodnes.

Č. p. 32

Tento dům se nachází už v Dolní ulici vedle kostela. Zde jako první bydlel Josef Zimák.[291] V roce 1789 zde byl jako majitel veden Pavel Zemánek.[292] Později v roce 1827 zde bydlel Jakub Vaculových.[293] Pak dům vlastnil Petr Zimák (1814),[294] který dům chvíli pronajímal a mezitím žil v domě č. p. 19.[295]

V roce 1858 v tomto domě vypukl požár, který zničil většinu domů od č. p. 32 až po č. p. 39.[296]

V roce 1890 už zde bydlel syn Petra Zimáka Petr Zimák ml. (*1863) i s rodinou.[297] Po jeho smrti vlastnila dům jeho manželka Terezie Zimáková (1864) z Mikulčic.[298] Dalším majitelem se stal její syn Cyril Zimák (*1889).[299] Jeho potomci zde žijí dodnes.

Dům je později veden jako rozdělený. Nebyl ale rozdělen přesně napůl, jako tomu je u ostatních domů. Dům č. p. 46 byl přistavěn za obyvatelnou částí domu vedle přední stodoly a

---

[285] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[286] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[287] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 59.
[288] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[289] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[290] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 280.
[291] Tamtéž, s. 6.
[292] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[293] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[294] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[295] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[296] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 44.

[297] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[298] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[299] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 281.

vstup do tohoto stavení byl z Hlavní ulice. Zde bydlel František Kankia.[300] Tento domek byl po Františkově smrti v roce 1972 odkoupen obcí[301] a o dva roky později byl zbourán.[302]

Č. p. 33

Na tomto domě žil jako první Jan Jarošek.[303] Jako nový majitel je zde zapsán již v roce 1789 Jan Lekavý.[304] Dům pak zdědil jeho syn Josef Lekavý (*1814), který zde žil s rodinou a spolu s nimi zde bydlel i Pavel Rumíšek (*1801) s rodinou.[305] Novým majitelem pak byl Jan Salajka, ale dům pronajímal a sám žil s rodinou v Dolních Bojanovicích.[306] Poté se stal majitelem Karel Prát a žila zde také Marie Rumíšková z č. p. 20 s dětmi.[307] Později zde bydlel Stanislav Čížek.[308] Nedávno zde byl postaven nový dům.

Č. p. 34

První na této usedlosti žil Matouš Skoumal z Hovoran.[309] V roce 1789 zde bydlel Jan Bača.[310] Později se zde usadil Václav Lekavý (*1776)[311] z Dolních Bojanovic, který zde žil s manželkou a svými rodiči. Majitelem se pak stal Václavův syn Jan Lekavý (*1799)[312] Dům pak vlastnil Janův nejstarší syn Matěj Lekavý (*1834), který zde žil s rodinou.[313] Po něm pak dům převzal jeho syn Jan Lekavý (*1879), který zde žil s rodinou.[314] Dům až do nedávna vlastnila Vojtěška Lekavá, která ale před pár lety zemřela.[315] Tento dům je dlouho neobývaný a chátrá. Nový majitel jej pravděpodobně zboural.

---

[300] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.
[301] Tamtéž, s. 28.
[302] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 31.
[303] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[304] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[305] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[306] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[307] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[308] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.
[309] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[310] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[311] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[312] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807

[313] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[314] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[315] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 21.

V roce 1977 na polovině pozemku postavil nový dům Emil Štohandl, který zde žije s manželkou dodnes. Tento dům dostal č. p. 42 a sousedí s domem č. p. 32.[316]

Č. p. 35

Na tomto domě se jako první usadil Jakub Pospíšil z Dolních Bojanovic.[317] Novým majitelem se pak stal Jan Topenčík.[318] Pak se majitelkou stala Kateřina Topenčíková se kterou v domě žila Barbora Štětková (*1822) s dětmi a její matka Klára Štětková (*1795).[319] V roce 1869 zde nestál žádný dům.[320] Novým majitelem se pak stal Jakub Rumíšek (*1846).[321] Dalším majitelem se stal Martin Turek (*1871) z Dolních Bojanovic s manželkou Marií (*1873) z č. p. 22, kteří zde bydleli i s dětmi.[322] Novou majitelkou se pak stala Kateřina Filipovičová. V domě bydlel František Ištvánek (*1852) z Dolních Bojanovic i se synem.[323]

Později byl dům rozdělen. Dům č. p. 35 byl neosídlen. Na druhé polovině, která sousedí s domem č. p. 34, byl postaven dům, který dostal č. p. 55 a žil v něm Martin Turek.[324] Později žil v domě č. p. 35 František Turek a v domě č. p. 55 Pavel Kůřil ml.[325] jehož rodina zde žije dodnes.

Č. p. 36

Zde bydlel jako první kolonista Jan Prča z Mutěnic.[326] Na domě pak bydlel jeho syn Jiří Prča.[327] Novým majitelem se pak stal Tomáš Šupa (*1821), který si vzal Annu rozenou Prčovou (*1815). Když jsem ovšem hledala Annu v matrice narozených, narazila jsem pouze na Annu, jejíž příjmení připomínalo spíš příjmení Bačová.[328] Je tedy možné, že došlo k záměně příjmení Prča a Bača.

---

[316] Tamtéž.
[317] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[318] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[319] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[320] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[321] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[322] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[323] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[324] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 281.
[325] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.
[326] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.

[327] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[328] MZA, Brno. Matrika narozených, oddaných a zemřelých, Josefov, 1783-1818, s. 71
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/5000/?strana=1

Dům pak vlastnil Tomášův syn Antonín Šupa (*1845).[329] Pak dům zdědil Antonínův syn František Šupa (*1879), který zde žil s rodinou.[330] Později byl dům rozdělen. Dům č. p. 36 vlastnil Antonín Šupa[331] a sousedí s domem č. p. 37. Dodnes zde rodina Šupova žije. Na druhé polovině byl postaven dům s č. p. 79, kde žil František Šupa. Tento dům sousedí z levé strany s domem č. p. 35.

Č. p. 37

Jako první usedlík zde byl uveden Jan Burda.[332] V roce 1827 zde bydlel Antonín Ištvánek.[333] Pak dům vlastnil František Ištvánek (*1803), který zde žil s rodinou.[334] Dalším majitelem se pak stal Františkův syn František Ištvánek ml. (*1835).[335] Dům poté vlastnil Františkův syn Cyril Ištvánek (*1869).[336] Jeho potomci zde žijí dodnes.

Č. p. 38

Na tomto domě jako první bydlel Jan Prčík z Mutěnic.[337] Po něm zde bydlel František Prčík.[338] Novým majitelem se později stal Michal Lenomár (*1802), který zde žil s rodinou.[339] Dům pak vlastnil jeho syn František Lenomár (*1857), který zde žil s manželkou. V roce 1890 zde je jako majitel veden Kašpar Mazal (*1860) z Otnice (okr. Vyškov) s manželkou Marií (*1859) z Újezdu u Brna.[340] Novým majitelem se pak stal Josef Esterka (*1853) z Dolních Bojanovic. Kromě jeho rodiny zde žil ještě Jan Polách (*1844) z Holíče (okr. Skalica, Slovensko) se svou rodinou. Jan Polách byl veden jako spolumajitel tohoto domu.[341] Majitelem domu se později stal Jan Šupa (*1874) z domu č. p. 36.[342]

---

[329] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[330] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[331] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.
[332] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[333]MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[334] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[335] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[336] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[337] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[338] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[339] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[340] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[341] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087
[342] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303

Domy č. p. 37 a 38 jsou, co se týče oken, dveří a vrat, řešeny podobně jako domy č. p. 26, 27 a 28. Do dnešního dne nejsou rozděleny, ale chybí jim už zdobné prvky z barevných cihel, dlaždic a také již nemají štukové zdobení.

Č. p. 39

Zde se usadil kolonista Martin Ištvánek z Dolních Bojanovic.[343] V roce 1789 zde žil Pavel Ištvánek.[344] Později zde bydlel Tomáš Ištvánek.[345]Po něm dům vlastnil jeho syn Tomáš Ištvánek ml. (*1828) a bydlel zde se svou rodinou a také se svou matkou a sourozenci.[346]Dům pak vlastnil jeho syn Tomáš Ištvánek (*1859), který zde žil s rodinou.[347] Novým majitelem se pak stal Jan Pospíšil (*1879) z Dolních Bojanovic, který zde žil s manželkou Františkou rozenou Čechovou (*1880) z domu č. p. 16 a s jejich dětmi. Dále tu bydlel jako nájemník Pavel Bajer (*1838) ze Strážnice i s manželkou.[348]

Dům byl později rozdělen. Dům s č. p. 39 stále vlastnil Jan Pospíšil. Nový dům postavený těsně vedle sousedního domu č. p. 38 dostal nové č. p. 82 a bydlel zde Janův zeť Josef Kudrna z Mikulčic,[349] který zde žije dodnes.

Č. p. 40

Tento dům byl v pramenech veden jako jeden z nejstarších dochovaných původních domů v obci spolu se statkem. Zde bydlel dřív i bývalý ovčák Kukvického dvora Jiří Straka.[350]

Na tomto domě uvádí prameny jako první kolonistu Václava Kychlera z Kukvic.[351] Kronika však jako prvního kolonistu uvádí Matěje Šafhausera, kterého uvádí i na domě č. p. 2.[352] Později zde byl uveden jako majitel Antonín Ištvánek.[353] Jako nový majitel je později veden Jan Kychler (*1845), který zde žil se svou matkou Františkou (*1808) a se sestrou Josefou (*1847).[354] Později se Jan Kychler oženil s Marií (*1846) z Velkých Pavlovic a žil zde pak se svými dětmi.[355] Dům byl později zbourán a rozdělen. Na polovině pozemku, která sousedí

---

[343] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[344] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[345] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[346] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[347] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[348] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303
[349] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 2.
[350] SOkA Hodonín, VMHO- Josefov, inv. č. 10, Vlastivědný mateiál obce, fol. 66.
[351] Moravský zemský archiv v Brně, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, *Dvůr v Kukvicích.*
[352] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[353] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[354] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[355] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500

s domem č. p. 39, není dodnes postaven žádný dům. Na druhé polovině pozemku je postaven poschoďový dům. Jak dům, tak i vedlejší pozemek dodnes patří rodině Kychlerovým.

Č. p. 41

Tento dům se nachází na konci Dolní ulice. Jako první se zde usadil Jan Hačunda z Dolních Bojanovic.[356] V roce 1789 zde bydlel Pavel Hačunda.[357] V roce 1827 zde žil Jan Hačunda.[358] Jako nový majitel zde pak byl uveden František Filipovič (*1814), který zde žil i s rodinou.[359] Dům pak vlastnil jeho nejstarší syn Pavel Filipovič (*1838).[360] Po něm usedlost vlastnil Pavlův syn Petr Filipovič (*1886). Chvíli zde byl veden jako spolumajitel Jan Koliba (*1861) z Prušánek, který zde žil s manželkou a synem Janem (*1887). [361] Dům byl později rozdělen. Polovina domu sousedící s domem č. p. 40 dostala č. p. 51 a jako majitel byl zde zapsán Jan Filipovič. Druhé polovině domu zůstalo dodnes č. p. 41, tuto polovinu vlastnila Terezie Filipovičová.[362] Později bylo uvedeno, že polovina č. p. 51 je zbořeniště, které je neosídleno. Jako majitel zde byl zapsán Jan Filipovič. V roce 1977 je v kronice uvedeno, že tento dům zanikl.[363] Dnes zde stojí dům s č. p. 43. V roce 1967 bydlel v domě č. p. 41 Jan Čech se svou tchýni Terezií Filipovičovou a se svým zetěm Janem Krchnivým z Lužic. Na obou domech dodnes žijí potomci Jana Čecha.

Č. p. 42- Obecní kovárna

Tato budova stávala na konci Dolní ulice na svahu směřujícím k potoku Prušánka. Zhruba 60 m od míst, kde kovárna s pastouškou stávala, se dnes nachází socha sv. Trojice. Jednalo se o dlouhou budovu, kde se nacházela i obecní pastouška. Ta je ale vedena pod č. p. 43. Postavena byla zřejmě krátce po založení obce. Dokládá to zápis v Josefínském katastru z roku 1789.[364] Budova byla obecní s tím, že se pronajímala kováři, který zde žil i se svou rodinou. Kovář měl na starosti kování dobytka a také broušení radlic, za což mu lidé dávali žito.[365] Kováři platili obci roční nájemné. V kronice se například píše, že v roce 1920 zaplatil

---

Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836
[356] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 6.
[357] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[358] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020].
Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#
[359] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807
[360] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[361] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956
[362] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 3.
[363] Tamtéž, s. 21.
[364] MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.
[365] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 248.

nový kovář 200 Kč na rok.[366] V roce 1929 už ale zaplatil nový kovář jako roční nájemné 1000 Kč.[367]

Žilo zde mnoho lidí z okolních vesnic. Jako jediný místní kovář zde žil Karel Prát (*1852) z domu č. p. 27. [368]

Č. p. 43- Obecní pastouška

Jak jsem již zmínila, tato budova stávala na konci Dolní ulice a její součástí byla i obecní kovárna.

Pastouška v obcích sloužila jako chudobinec. Bydleli zde občané, kteří neměli žádné sociální zajištění, nebo obecní pastýř, který se staral o dobytek občanů.

Například v roce 1928 byl obecním pastýřem zvolen Hypolit Kankia, který vybíral z každého domu ½ bochníku chleba za každou dojnou krávu, žejdlík sádla z každého kusu a za každou kozu ¼ míry rži.[369]

Celý objekt byl v roce 1971 rozebrán[370] a v dnešní době již není znát, že zde tato budova stávala.

Na obrázku níže je schéma obecní kovárny i pastoušky z roku 1928, kdy se zde nacházela i býkárna.[371]

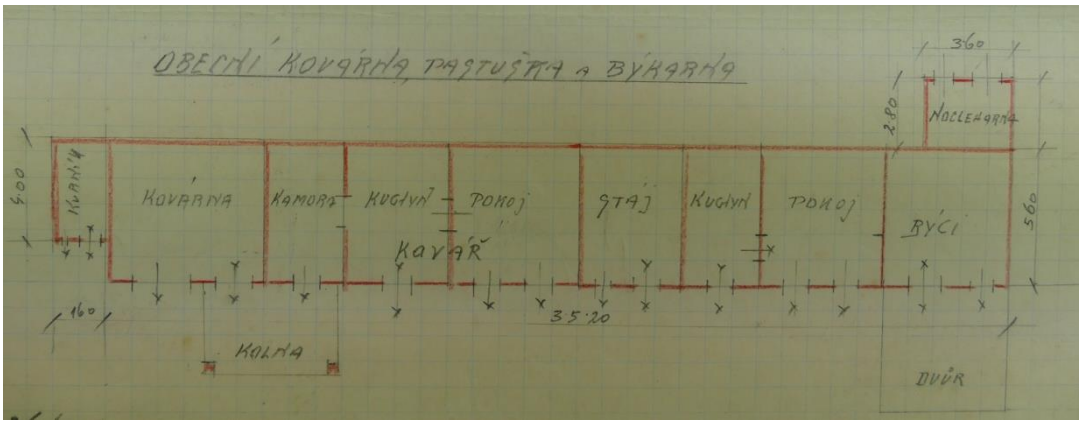

[366]SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 140.
[367] Tamtéž, s. 188.
[368] SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893
[369] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 177.
[370] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 25.
[371] SOkA Hodonín, fond OÚ Josefov, inv. čís. 35, Stavební a požární záležitosti, 1898- 1942.fol. 49.

V tabulce pod textem je naznačen postupný rozvoj obce, kdy v levém sloupci je zaznačen rok a v pravém sloupci je celkový počet domů, které se v daném roce v obci nacházely.

Rok	Počet domů
1782[372]	41
1880[373]	42
1890[374]	46
1910[375]	52
1930[376]	69
1950	78
1970	77
1982[377]	107
2011[378]	132

6 Spolková činnost v obci

Spolková činnost v obci je bohatá. Obec se spolky spolupracuje při konání různých akcí a zároveň tyto akce finančně a materiálně podporuje.

6.1 Sbor dobrovolných hasičů

Tento spolek byl založen 28. února 1925. Z počátku se jednalo o součást hasičského sboru v Prušánkách, ale už od května roku 1925 fungoval tento sbor samostatně. Ze začátku jim ovšem chybělo potřebné vybavení a prostory. Byla jim proto zapůjčena ruční kolová stříkačka z Lužic a třicet metrů hadic z Prušánek. Hasičská zbrojnice byla vybudována na začátku ulice Záhumenní. V místech, kde tato zbrojnice stávala, se dnes nachází křižovatka cest na Lužice a Dolní Bojanovice. Vodní zdroj byl od obydlí příliš vzdálen, a tak byla vybudována vodní nádrž poblíž Nové ulice. [379] Později byla z peněz obecní sbírky zakoupena motorová stříkačka, která ale po válce nemohla být chvíli používána, protože při přechodu fronty přes obec došlo ke krádeži jejich součástek.

[372] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 5.
[373] HELEŠIC, F. 1982, s. 11.
[374] HELEŠIC, F. 1982, s. 12.
[375] Tamtéž, s. 15.
[376] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 85.
[377] [377] HELEŠIC, F. 1982, s. 28.
[378] Český statistický úřad, Sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011.

[379] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 162.

V roce 1951se sbor přejmenoval na místní hasičskou jednotku. O rok později byla na střechu zbrojnice nainstalována požární siréna. V roce 1971 byla vybudována nová zbrojnice a stávající budova byla rozebrána. Později se zbrojnice přestěhovala do opravených prostor obecní stodoly, kde sídlí dodnes.[380] Hasiči každý rok pořádají například pyžamový ples, sběr železného a elektronického odpadu, dětský den, Plkač Trophy Cup (závody zemědělských strojů) a Silvestrovský ohňostroj.

6.2 Myslivecký spolek Diana Josefov

Lov byl původně výhradním právem panovníka a majitele panství a Hodonínské panství držela od roku 1762 císařská rodina. Císař František Josef I. vydal v roce 1849 zákon o myslivosti, který rušil dominantní výsadní lovecké právo. Právo myslivosti bylo navázáno na vlastnictví půdy. Začaly vznikat společné honitby vlastníků pozemků z jedné obce. Po roce 1918 se myslivci sdružovali v tzv. *honitebním výboru.* Obecní honitba byla pronajímána na šest let, kdy vydražitelem byl většinou starosta obce.

Od roku 1992 je právo myslivosti opět vázáno na vlastnictví pozemků. Bylo založeno Honební společenstvo Josefov. Toto společenstvo pronajalo honitbu o výměře 668 ha nově založenému Mysliveckému sdružení Diana Josefov. Tento spolek má v současné době 21 členů.[381] Každý rok spolupořádají s hasiči den dětí a pak na podzim pořádají tzv. *zarážání hory*.

6.3 Zahrádkáři - vinařský spolek Josefov

Již během období první republiky v obci fungoval ovocnářský spolek pod hlavičkou Hospodářské besídky. Tento spolek vysazoval ovocné stromy a ochraňoval je před škůdci. V roce 1957 se v Josefově ustanovila místní organizace Československého svazu zahrádkářů. Tento spolek byl v obci největší, protože převážnou část členů tvořili vinaři. Výhodou členství bylo i to, že jim bylo zajištěno hnojivo, ovocné stromky nebo sadbové brambory. Tento spolek pořádá jednou za pět let výstavu vín.[382]

7 Vinohradnictví

Vinařství na Hodonínsku dosáhlo velkého rozkvětu už před třicetiletou válkou. Obzvlášť v Mutěnicích, Hovoranech, Dubňanech, Prušánkách a v Dolních Bojanovicích. Po třicetileté válce došlo k poklesu pěstování vína. Spousta vinic v Mutěnicích, Dubňanech a v Hovoranech byla zpustošena. V ostatních vesnicích buď víno nepěstovali vůbec anebo jen v malém množství. To se ovšem změnilo v 18. století a v první polovině 19. století. Další

[380] ČECH, J. 2016. s. 110.
[381] ČECH, J. 2016. s. 107-108.
[382] Tamtéž, s. 112.

úpadek vinaření přišel ve druhé polovině 19. století. Tento úpadek mohl být zapříčiněn velkými škodami, které způsobily mrazy v roce 1866 a později i révokaz nebo i to, že si spousta vinařů uvědomila, že pěstování vína je velmi nákladné. Tato situace se zlepšila ve dvacátých letech 20. století.

Vinařství na jihovýchodě Moravy bylo silně ovlivněno rakouským vinařstvím. Nasvědčují tomu německé výrazy, které se dodnes běžně při vinaření používají, jako například *pres* (z něm. Presse- lis, tisk) a *greft* (z něm. graben- hloubit, kopat). Tento vliv byl pravděpodobně zapříčiněn dělníky a vinaři, které si moravští vinaři najímali na práci z Dolních Rakous. [383]

O Kukvických vinohradech je zmínka v urbáři z roku 1656[384] a v lánovém rejstříku[385] i v Opersdorfském urbáři z roku 1691[386], který je ovšem podrobnější a uvádí i jména osob, které zde hospodařily.

Z urbáře známe i jména tratí, na kterých se tenkrát pěstovala vinná réva. Byly to tratě Novokřtěnská hora, Přední hora a Zadní hora.[387] Je otázkou zda byli původní obyvatelé Kukvic novokřtěnci. Existuje i teorie, že novokřtěnská osada Kreutz byly Kukvice. Jiné prameny lokalizují osadu Kreutz mezi Dolní Bojanovice a Mutěnice.[388]

V lánovém rejstříku hodonínského panství z roku 1673[389] jsou vyjmenované jednotlivé viniční tratě Kukvic. Jsou to tratě Obernberg, Vrchní hora, Fordernberg, Přední hora, Hinternberg, Zadní hora a Homole. Hora Novokřtěnská zde již nebyla.

V současné době se vinohrady nacházejí na tratích Přední Úlehle, Roztrhansko, Prostřední Kukvička, Homole, Krátká Kukvička, Dlouhá Kukvička a Židlíky u Nechor.

Kvůli vinohradnické činnosti začaly vznikat v blízkosti vinohradů stavby, které plnily funkci zpracování a ukládání vína a dřevěné přístřešky. V těchto primitivních dřevěných přístřešcích se ukládalo nářadí, nádoby a dokonce sloužívaly jako dočasné obydlí pro hlídače.[390]

Postupně se zde začaly budovat hloubené sklepy s přízemní lisovnou. Hloubený sklep má cihlové klenby. Hlína se při hloubení sklepa vybírala odshora dolů, pak se tam umístnily sklepní ramenáty ze dřeva a s jejich pomocí se pak vyzdilo klenutí.[391] Staří zkušenější vinaři hloubili delší sklepy, aby zabránili výraznějším rozdílům v teplotě během roku, protože stálá teplota je důležitá pro zajištění kvalitního vína. Sudy s vínem se ukládaly na dlouhé silné trámy. Dříve si vinaři budovali ve sklepech i skrýše, kde ukrývali víno nebo další věci, které

[383] FROLEC,Václav. *Vinařství na Hodonínsku*, 1960, s. 63-64.
[384] MZA, Brno, fond F5, inv. č. 338, Urbář panství (1656).
[385] MZA, Brno, fond D1, inv. č. 209a, Lánový rejstřík Göding.
[386] MZA, Brno, fond F5, inv. č. 85, Opersdorfský urbář (1691).
[387] MZA, Brno, fond F5, inv. č. 338, Urbář panství (1656).
[388] NEKUDA, V. 1961, s. 146.
[389] MZA, Brno, fond D1, inv. č. 209a, Lánový rejstřík Göding, fol. 69b- 73a.
[390] FROLEC, Václav. *Vinohradnické stavby na Slovácku*. Uherské Hradiště, 1966, s. 7.
[391] FROLEC, V. 1966, s. 14.

chtěli ukrýt před vojskem.[392]Sklepy byly větrány ventilačními otvory, které vedly od klenby sklepa přes vrstvu hlíny až na povrch, kde pak byly zakončeny kamennými komínky se stříškami různého tvaru. Toto větrání se používá i dnes.

Pár sklepů dodnes nemá žádné předsklepí, ale jen vyzděné průčelí s dveřmi. Předsklepí slouží k uložení nástrojů a nádob.[393] Typickými sklepy s předsklepím jsou Plže v Petrově.

Téměř všechny vinné sklepy v Josefově mají sklep a lisovnu. Vinným sklepům se zde podle místního nářečí říká *bůdy*. Hlavní součástí lisoven je pochopitelně lis, na kterém se lisuje šťáva z hroznů. Lisovna plní stejnou funkci jako předsklepí, kdy jsou zde uloženy nádoby a nástroje.[394]V současné době je součástí lisovny i posezení se stolem. Dveře do lisoven bývají nejčastěji jednokřídlé, zhotovené z masivních prken. Při výrobě dveří se používaly silné kovové hřeby. Před dveřmi bývá dřevěná laťková branka, která jde uzamknout samostatně. Ta zabraňuje vstupu do lisovny v době, kdy je vhodné ponechat po delší čas otevřené dveře, aby lisovna i sklep dobře větraly.[395]

Později se začaly vinné sklepy z venkovní strany zdobit malovanými ornamenty nebo nápisy od místních maléreček. Později vznikaly na zdech škrábaná sgrafita s různými motivy.

Že má vinařství v Josefově tradici již od založení obce dokládá i postřeh Jaroslava Koželuhy, který navštívil Josefov v padesátých letech 20. století, přičemž objevil vinný sklep ve velmi zchátralém stavu. Uvnitř se nacházely zbytky vinařského lisu z vyrytým letopočtem 1790. [396]

8 Školství

Děti z Josefova navštěvovaly školu v sousedních Dolních Bojanovicích. Chodily pěšky každý den za každého počasí. Jelikož cesta byla hliněná a nezpevněná značilo to určité riziko. V roce 1882 obecní zastupitelstvo podalo žádost zemské školní radě o zřízení školy. Ještě téhož roku byla žádost schválena.
Stavba započala na jaře roku 1884 a dokončená byla už v červenci téhož roku. Škola stávala kolmo na konec Horní ulice. Dostala č. p. 44. V září proběhlo svěcení nové budovy školy. Budova měla vchod uprostřed a po obou stranách byly troje vysoké okna. I přes rychlou výstavbu měla obec problémy s nedostatkem učitelů, a tak v září josefovské děti nastoupily

[392] Tamtéž, s. 15.
[393] FROLEC, V. 1966, s. 18.
[394] FROLEC, V. 1966, s. 19.
[395] Tamtéž, s. 30.
[396] KOŽELUHA, Jaroslav. Mizející svět lidových staveb. *Vinné búdy u Josefova*. Malovaný kraj, Národopisný časopis Slovácka, roč. 13, 1977, č. 21.

opět do školy v Dolních Bojanovicích. Učitele se podařilo sehnat až v listopadu toho roku. [397] Dočasným učitelem byl jmenován Julius Boháč z Břeclavi. První školní rok 1884/1885 nastoupilo do školy celkem 49 dětí z toho 19 chlapců a 30 děvčat.[398]

Brzy se ukázalo, že místo kde škola stála, nebylo příliš vhodné. Budova se potýkala s problémy s vlhkostí a už v roce 1889, tak bylo nutno budovu opravit. Podlahy, dveřní zárubně i školní lavice byly prohnilé a napadené dřevomorkou.[399] Problémy měl i školní sklep, který byl stále plný vody. V roce 1900 byl sklep zrušen a vybudován na školní zahradě. I tento sklep měl ale problémy s vodou. V roce 1907 byl tedy zbudován nový sklep dál od budovy a to poblíž kříže u silnice vedoucí do Lužic.[400] Časem se však na budově objevily praskliny. Budova byla zpevněna ocelovými sponami. V roce 1905 se stav zhoršil tak, že bylo nutno průčelní zeď a pravý roh budovy rozebrat. Základy se prohloubily o půl metru a pak v šířce jednoho metru byla postavena nová zeď na betonovém základě.[401]

Po ukončení vzdělání na místní škole se děti většinou věnovaly zemědělství, selští kluci pak chodili na hospodářskou školu v Podivíně nebo na českou reálku v Hodoníně.[402]

Škola byla zrušena v roce 1973 na nátlak některých občanů, kterým vadil havarijní stav budovy. Děti pak dojížděly buď do nově zbudované ZŠ v Prušánkách anebo do ZŠ v Lužicích. [403]

Budova školy byla rozebrána v roce 1989, kdy byl pozemek rozparcelován a rozprodán.[404] Dnes zde stojí rodinné domy a školu připomíná už jen název ulice U Školy.

V současné době navštěvují děti základní školu v Dolních Bojanovicích nebo v Prušánkách.

9 Farnost, Kostel Všech svatých

Obec patří od svého založení k farnosti v Dolních Bojanovicích. Mše svaté jako takové se tu konávaly výjimečně, neboť zde dlouho nebyla kaple. Konávaly se ale společné pobožnosti doma a za příznivého počasí se lidé scházeli u sochy sv. Anny.

---

[397] Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924. s. 1-2.
[398] Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924. s. 5.
[399] Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924. s. 38-39.
[400] Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924. s. 156.
[401] Tamtéž, s. 119.
[402] ČECH, J. 2016. s. 78.
[403] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 31.
[404] Tamtéž, s. 77.

V obci se nacházela jen dřevěná zvonice s jedním malým zvonkem. Tato kaplička sloužila i na uložení mar. Není přesně známo, kdy vznikla. Lidé často chodili na mše do Dolních Bojanovic.

Teprve v roce 1862 byla na náklady obce vystavěna malá kaplička s obrazem Všech svatých a s obrazem Sedmibolestné Matky Boží. Ze zadní strany byl vchod na malou věž se zvonkem z původní kapličky. Dovnitř se vešlo kolem deseti lidí, a proto se letní pobožnosti konaly před kapličkou. Křesťanská cvičení se konávala v č. p. 1, kde se nacházel hostinec u Malošíků. V 1866 přibyl do věže další zvon.

Kaplička dlouhodobě kapacitně nevyhovovala, a tak se rozhodlo, že se na jejím místě postaví kostel. Základní kámen byl položen v roce 1872. Na stavbu se použily mimo jiné i peníze, které k tomuto účelu odkázal Martin Bohůn, a to 4000 zlatých. Každá usedlost musela přispět minimálně 10 zlatých, ale spousta občanů poskytla větší obnos. Stavbu provedla firma Holan a Polešovský z Hodonína. Stavět se začalo 22. dubna 1877 a stavba byla dokončena už 27. června toho roku. Při ukončení prací byl na kostelní věž slavnostně vyzvednut kříž, do jehož báně byla uložena zakládací listina. Kostel byl vysvěcen kvůli jistým neshodám až 8. června 1879 hodonínským děkanem Antonínem Němcem. [405]

Kostel se postupně z dalších nákladů a darů od občanů vybavoval. Například rodina Škápíková nechala pořídit do kostela varhany v roce 1906 a v roce 1908 pak nechali zhotovit boční oltáře se sochami Panny Marie a Srdce Pána Ježíše.[406] Obě sochy vytvořil František Štábla z Hodonína. Rozálie Malošíková věnovala v roce 1908 nový zvon na památku jejího manžela.

V roce 1950 byly na kostelní věž nainstalovány věžní hodiny. Kostelní zvony od té doby odbíjí každou čtvrt hodinu a každou celou hodinu.[407]

Původní varhany byly v roce 1967 nahrazeny varhanami ze zrušeného kostela v Židovicích u Mostu. V roce 1987 došlo k velké opravě kostela, kdy byl vyměněn i oltář. Kněžiště bylo obloženo mramorem a oltářní stůl byl upraven tak, aby byl kněz čelem k lidu. Nový oltář, který nahradil velký obraz vyobrazující Všechny svaté, tvoří velký dřevěný kříž, na kterém je zavěšena 300 let stará socha ukřižovaného Ježíše, která pochází z brněnského Špilberku.[408]

Hřbitov byl vybudován v letech 1954-1955[409]. Do té doby se chodilo pohřbívat na hřbitov do Dolních Bojanovic. Po vybudování nového hřbitova tak několik občanů nechalo převést ostatky své rodiny, aby je mohli uložit na novém hřbitově.

---

[405] PRATH, J. 1884. s. 11.
[406] ČECH, J. 2016. s. 52.
[407] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5, s. 150.
[408] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 73.
[409] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5, s. 194.

10 Významné památky v obci

Nejstarší památkou v obci je socha sv. Anny. Stojí na jižním konci obce na mírném návrší po levé straně silnice vedoucí do Prušánek. Dříve se na místě, kde socha stojí, nacházelo rozcestí polních cest vedoucích do Prušánek a Moravské Nové Vsi. Tyto cesty byly zrušeny v roce 1950, kdy byly rozorány traktory.[410] Sochu nechal postavit v roce 1760 bývalý ovčák z Kukvického dvora Jiří Straka. Podle lidového vyprávění na tomto místě nalezl zakopané peníze. Z části těchto peněz, prý nechal sochu vybudovat.[411] K této soše chodívaly poutní procesí na svátek sv. Anny, která byla v obci vždy uctívána.

V roce 1853 byl na náklady Matouše Sejáka (z domu č. p. 28) postaven kříž před tehdejší hostinec u Malošíků v domě č. p. 1.[412] Zde se totiž konávaly křesťanské cvičení v dobách, kdy místo kostela stávala ještě dřevěná kaplička. Roku 1927 byl kříž poprvé zrekonstruován a přemístěn před kostel, kde stojí dodnes. Kříž prošel větší rekonstrukcí v 1984, kdy ho srazil neopatrný traktorista.[413]

Na severozápadním konci obce, kde končí Dolní ulice, se nachází sloupové sousoší sv. Trojice. V blízkosti svého rodného domu (č. p. 1) jej nechal vybudovat v roce 1908 Václav Antonín Malošík. Sochu vypracoval umělecký sochař František Štábla z Hodonína, který vypracoval na Hodonínsku a Břeclavsku celou řadu sakrálních památek. V josefovském katastru vytvořil celkem šest soch a jeden kříž (nepočítám, ale sochy, které jsou umístěny uvnitř kostelů).[414]

Na hranici mezi katastry obcí Josefov a Dolní Bojanovice stojí socha Panny Marie Bolestné. Tato socha zde stojí od roku 1899, kdy ji nechali vytvořit manželé Uhrovi z Josefova. Jedná se o nejstarší sochu z dílny sochaře Františka Štábla.[415] V roce 2015 byla socha zrestaurována a byla jí do rukou vrácena replika pozlacená lilie. Originál lilie je uložen na obecním úřadě v Josefově.[416] Tato socha nahradila původní barokní sochu, která zde stávala do roku 1890. Ten rok zde udeřil silný vítr, který sochu vyvrátil a smetl k zemi.[417] Odhaduje se, že pocházela z první poloviny 18. století.[418] Tudíž se dá přepokládat, že pocházela ještě z Kukvic. Torzo původní sochy se v současné době nachází na hřbitově v Dolních Bojanovicích.

---

[410] SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5, s. 158.
[411] SOkA Hodonín, fond VMHO- Josefov, inv. čís. 44, kart. IX., Památky historické, fol. 2.
[412] SOkA Hodonín, OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59, s. 39.
[413] Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006), s. 59.
[414] KÁŇOVÁ, Alena. *Výtvarná činnost rodiny Štáblovy ve farnosti Dolní Bojanovice*. In: Malovaný kraj: národopisný a vlastivědný časopis Slovácka 43, č. 4., (2007), s. 28-29.
[415] Tamtéž, s. 28.
[416] ČECH, J. 2016. s. 73.
[417] Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924.
[418] KÁŇOVÁ, Alena. *Výtvarná činnost rodiny Štáblovy ve farnosti Dolní Bojanovice*. In: Malovaný kraj: národopisný a vlastivědný časopis Slovácka 43, č. 4., (2007), s. 28.

Kromě sochařské rodiny Štáblovy byl dalším významným umělcem, který tvořil sakrální památky v okolí i umělecký řezbář František Vymyslický (*1841) z Dolních Bojanovic. Vyřezával obrázky ale především kříže. V Josefově stávaly hned dva jeho kříže. Stávaly u sádků, ale dnes zde již původní kříže nestojí. Vyřezal i obrázek sv. Urbana, který se nachází u vrchních vinných sklepů.

11 Obec a jeho zachycení na mapách

11.1 První vojenské mapování

Josefov byl poprvé zachycen na mapě v rámci prvního vojenského mapování. Toto mapování probíhalo na Moravě v letech 1764-1768. Vojenské mapy sloužily armádě při vojenských operacích.[419] Na této mapě[420] je ovšem Josefov vyobrazen jen pomocí náznaku chalup, které jsou rozesety okolo zobrazených cest. Toto vyobrazení chalup však neodpovídalo skutečnosti.

11.2 Stabilní katastr

Císař František I. vydal v roce 1817 patent, kterým založil tzv. stabilní katastr. Hlavním důvodem bylo přesné zaměření parcel a zobrazení všech pozemků i s jejich popisem, aby bylo možné vyměřit lidem přesnou pozemkovou daň. Ještě před vytvořením map byla vytvořena triangulační síť, díky které bylo toto mapování přesnější a kvalitnější než první vojenské mapování.

Mapování probíhalo v letech 1824-1843 a bylo vytvořeno mnoho mapových listů, které byly samostatné pro každé sídlo. Každá obec byla vyhotovena na několika sekčních listech v měřítku 1:2 880. Na mapě jsou zakresleny hranice jednotlivých parcel, které jsou očíslované

[419] SVITÁK, Z. 2014, s. 68.
[420] První vojenské (josefské) mapování- Morava, mapový list č. 122
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem: http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=1vm&map_region=mo&map_list=m122

a barevně rozlišeny. Taky druhy staveb a porostů jsou zde barevně odlišeny. Na mapě nalezneme i popisy ulic, tratí a další lokality.

Původní náčrtky z terénu pořízené při mapování tzv. indikační skici jsou uložené ve státních a zemských archivech a jsou nyní dostupné i na internetu.[421] Jedná se o příruční mapy v barevném provedení, které jsou upraveny pro používání v terénu. V těchto mapách jsou jména držitelů pozemků, čísla domů, vlastnosti parcel a čísla mezníků na hranici obce.

Zpracování mapy z roku 1827[422] je kvalitní a Josefov zde má skutečnou podobu oproti vyobrazení na prvním vojenském mapování. Jasně zde vidíme dlouhou náves. Na severozápadě je dolní konec návsi a na jihovýchodě je horní konec návsi, které od sebe dělí cesta spojující obec s okolními vesnicemi. Ve středu u cesty se nachází dřevěná kaplička, která je na mapě označena jen křížkem. Na konci dolní návsi je vyobrazena budova obecní kovárny a pastoušky. I přesto, že se ve skutečnosti jednalo o jednu budovu, tak na mapě jsou zakreslené budovy dvě, i když je možné, že k jejich sloučení došlo později. Žluté budovy naznačené za domy jsou dřevěné stodoly. Jsou zde naznačeny i sakrální památky a vinné sklepy.

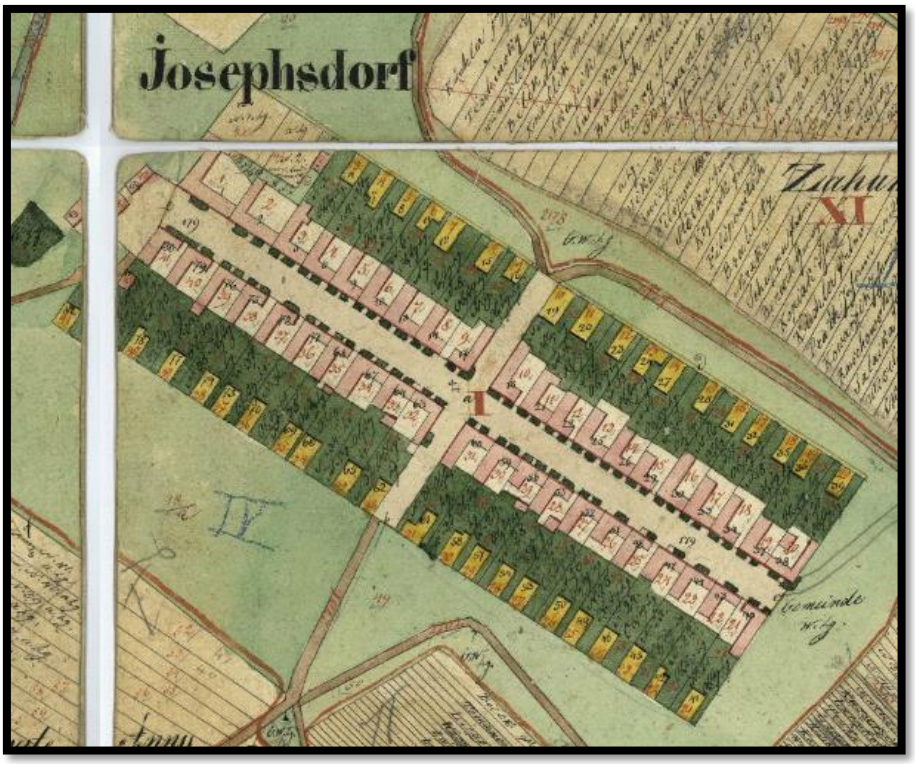

[421] SVITÁK, Z. 2014, s. 69-70.
[422] Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 15. 7. 2020]. Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#

11.3 Druhé vojenské mapování

Druhé vojenské mapování označováno také jako Františkovo, probíhalo v letech 1819-1858 v souvislosti s přípravou stabilního katastru. Díky tomu, že při tvorbě byly jako předloha použity mapy ze stabilního katastru, bylo toto mapování přesnější než první vojenské mapování. Tyto mapy sloužily pouze k vojenským účelům.[423]

Na této mapě[424] je Josefov vyobrazen velmi dobře. Jsou zde naznačeny i domy a stodoly.

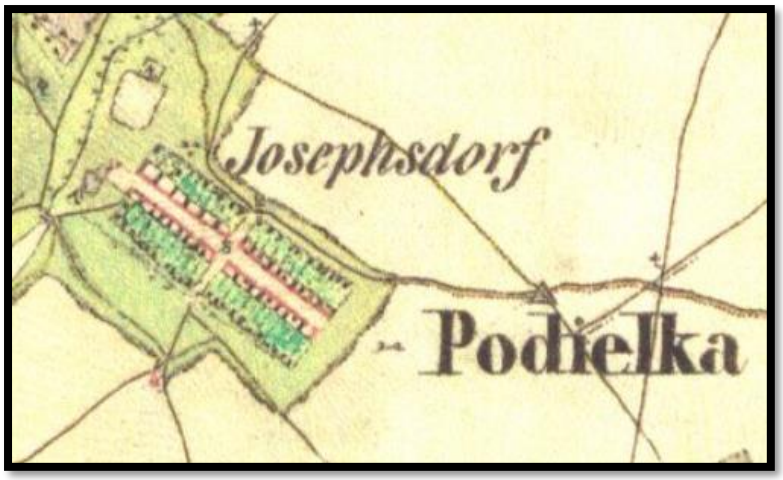

11.4 Třetí vojenské mapování

Třetí vojenské mapování tzv. Františko-Josefské probíhalo na Moravě v letech1876-1878. Vycházelo taktéž z katastrálních map a soustavy trigonometrických bodů. Na tomto mapování je vylepšené zobrazení výškopisu a komunikací. Kostely, křižovatky, soutoky a další významné body byly označeny výškovými kótami.

Základní mapa je v měřítku 1:25 000 a její zmenšení tzv. speciální mapy jsou v měřítku 1:75 000.[425]

---

[423] SVITÁK, Z. 2014, s. 70.
[424] Druhé (Františkovo) vojenské mapování- Morava, mapový list O_12_IV
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem: http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=2vm&map_region=mo&map_list=O_12_IV
[425] SVITÁK, Z. 2014, s. 71.

Na obrázku pod textem se nachází základní mapa[426]. Je barevná a dobře mapuje Josefov a jeho okolí. Výborně jsou zde znázorněny nerovnosti terénu.

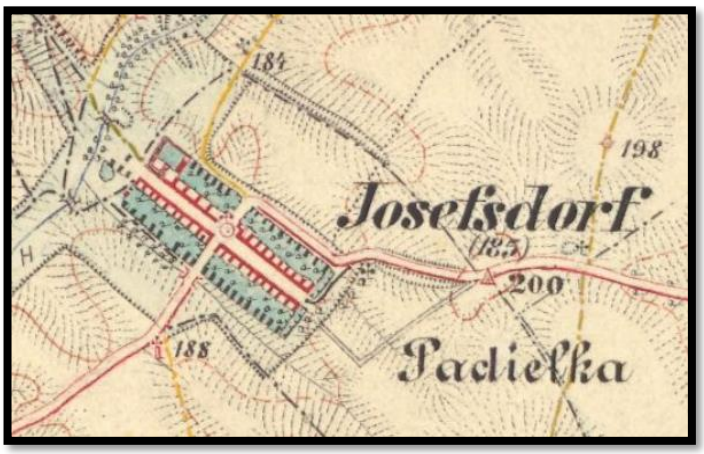

Na obrázku pod textem je speciální mapa[427], která je taktéž dobře zpracována. Je v černobílém provedení. I zde je dobře naznačen terén. Jsou zde zobrazeny i sakrální památky, které se nachází i mimo obec.

[426] Třetí vojenské mapování- 1:25 000, mapový list 4458_3
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem: http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=3vm&map_region=25&map_list=4458_3
[427] Třetí vojenské mapování- 1:75 000, mapový list 4458
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem: http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=3vm&map_region=75&map_list=4458

12 Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo zachytit obec Josefov v jeho proměnách od jeho založení po současnost a přispět tak k jeho historické topografii. Obec Josefov jsem si vybrala, protože se jedná o moji rodnou obec a již dlouho mě toto téma zajímalo.
Na začátku práce jsem napsala pár základních informací o historické topografii.

Ve třetí kapitole jsem přiblížila samotnou obec a její historii. Zde byly také popsány obecní insignie a jejich historie, která není až tak dávná.

Dále jsem pátrala po zaniklých osadách, které se nacházely v katastru obce, a uvedla jsem na pravou míru některé chyby v pramenech. Informace k těmto osadám jsem nalezla i ve Vlastivědě moravské - okr. Hodonín, dále v biografii Zaniklé osady na území Moravy v období feudalismu od Vladimíra Nekudy a také v knihách od Josefa Prátha a Františka Helešice.

Ve čtvrté části jsem detailně popsala topografii obce a poté i názvy polních tratí a jejich případné změny.

V páté části se nachází hlavní cíl této práce, a to dopátrání všech majitelů domů. V úvodu kapitoly je popsán i postupný územní rozvoj obce. V současné době má obce přes 150 domů, a tak jsem přistoupila k tomu, že jsem zmapovala jména majitelů především na původních 43 domech, které zde byly postupně postaveny během prvních pár let po založení obce. Snažila jsem se dopátrat všechny majitele z pramenů, které jsem měla z archivů, ale taky mi pomohly digitalizované sčítací operáty a mapy indikačních skic. Cenným zdrojem informací byly i obecní kroniky. Některé informace jsem si ověřovala pomocí digitalizovaných matrik na stránkách actapublica a to především ve chvílích, kdy jsem si nebyla jistá příbuzenskými vztahy mezi majiteli. Důvod proč jsem se nepustila do podrobnějšího pátraní po majitelích všech domů v obci byl ten, že se to nelíbilo Úřadu pro ochranu osobních údajů s odvoláním na GDPR. Z tohoto důvodu také většinou heslovitě popisuji poslední majitele domů. Zjistila jsem, že spousta prvních kolonistů zde dlouho nebydlela. Důvod jejich odstěhování jsem nevypátrala, ale mohlo se jednat i o odstěhování za lepšími výdělky a příležitostmi jelikož v Josefově se vše teprve budovalo. Ke změně majitelů vedlo i to, že se majitelova dcera vdala a na dům jakožto nový majitel nastoupil její manžel. Některé domy se začaly dělit mezi potomky majitelů, nebo byly pronajímány a později i prodávány.

V šesté části jsem detailně popsala historii vinohradnictví v obci a taktéž jsem popsala vinné sklepy i to jak se tenkrát stavěly.

Dále jsem se věnovala školství v obci. Zde jsem popsala školu, jejíž budova zde stávala v letech 1884-1989. Informace k této kapitole jsem čerpala ve školní a obecní kronice.

V osmé kapitole nalezneme informace o historii kostela Všech svatých v Josefově.

Následující kapitola obsahuje popis a historii dalších významných památek v obci. Jedná se především o sakrální stavby, jako jsou sochy a kříže.

V poslední části jsem popsala zachycení Josefova na mapách v průběhu let. Od prvního vojenského mapování, kde je vyobrazení obce dosti nepřesné až ke třetímu vojenskému mapování, kde je obec zobrazena už o hodně kvalitněji a to díky triangulační síti, která byla vytvořena během mapování stabilního katastru.

Doufám, že tato práce poslouží k dalšímu studiu, už tak zajímavého tématu a že osloví všechny, které zajímá historie této malebné vesnice na jihu Moravy.

13 Soupis použité literatury a pramenů

13.1 Archivní prameny

Moravský zemský archiv v Brně (dále jen jako MZA Brno), fond D1, inv. č. 209a, Lánový rejstřík Göding, fol. 69b- 73a.

MZA, Brno, fond D6- Josefínský katastr, Josefov, 1789, sign. 941.

MZA, Brno, fond D12, Popisy hranic-katastrální hranice obce, cca pol. 19. století, sign. 936.

MZA, Brno, fond F5, inv. č. 85, Opersdorfský urbář (1691).

MZA, Brno, fond F5, inv. č. 338, Urbář panství (1656).

MZA, Brno, fond F5, inv. č. 688- Dvůr v Kukvicích (1721-1757).

MZA, Brno, fond F5- Velkostatek Hodonín, kart. 7, inv. č. 688, *Dvůr v Kukvicích*

Státní okresní archiv Hodonín (dále jen jako SOkA Hodonín), OÚ- JO, Pamětní kniha obce Josefov, okr. Hodonín, 1924 – 1935, inv. č. 59.

SOkA Hodonín, fond MNV- JO, Pamětní kniha obce Josefova, okr. Hodonín, II., 1935 – 1966, inv. č. 5.

SOkA Hodonín, fond OÚ Josefov, inv. čís. 35, Stavební a požární záležitosti, 1898- 1942, fol. 1- 75.

SOkA Hodonín, fond VMHO (Vlastivědný materiál hodonínského okresu) – Obec Josefov, inv. č. 47, fol. 1, kart. IX., Přírodní památky (Bývalý rybník).

SOkA Hodonín, fond VMHO- Obec Josefov, inv. č. 10.

SOkA Hodonín, fond VMHO- Josefov, inv. čís. 44, kart. IX., Památky historické, fol. 1-2.

SOkA Hodonín, fond VMHO- Josefov, inv. čís. 10, Vlastivědný materiál obce, fol. 1-227.

SOkA Hodonín, fond OÚ Josefov, inv. čís. 35, Stavební a požární záležitosti, 1898- 1942, fol. 1-75.

Školní kronika národní školy v Josefově, Díl I., 1884-1924. v současné době uložená u rodiny Lekavé.

Kronika obce Josefov, díl III., (1967-2006). 201 s.

13.2 Literatura

ČECH, Jaroslav. *Josefov: císařská obec*. Brno, 2016. 192 s.

ČEREŠŇÁK, Bedřich a Metoděj ZEMEK. *Hodonín. Minulost a socialistická přítomnost*. Brno, 1979, 466 s.

DRESLER, Petr. *Po stopách prapředků*, Pro MAS Dolní Morava a Živé pomezí Krumlovsko-Jevišovicko vydal Malovaný kraj, Břeclav, 2013, 119 s.

FROLEC, Václav. *Vinařství na Hodonínsku*, Lidová kultura východní Moravy, 1960, č. 29, s. 63-75.

FROLEC, Václav. *Vinohradnické stavby na Slovácku*. Uherské Hradiště, 1966, 55 s.

GROSSMANNOVÁ, Dagmar. Brakteátový nález z Josefova (revize nálezu z r. 1901). Folia numismatica: supplementum ad Acta Musei Moraviae, sv. 31, č. 2, Brno, 2017, s. 365-371.

HANÁKOVÁ, Hana, STLOUKAL, Milan a Eva KRISTÝNKOVÁ. *Staroslovanské pohřebiště v Josefově: antropologický rozbor*, Rozpravy československé akademie věd. Řada společenských věd, roč. 76, seš. 9., Praha, 56 s.

HELEŠIC, František. *Z dějin Josefova 1782 – 1982*. Hodonín, 1982, 43 s.

HLAVINKA, Karel a Jan NOHÁČ, KRATOCHVÍL, Augustin, ed. *Vlastivěda moravská. II. Místopis Morav*y: *Hodonínský okres*. Brno, 1926, 255 s.

HOSÁK, Ladislav. *Místní jména na Moravě a ve Slezsku*. Praha, 1980, 576 s.

KÁŇOVÁ, Alena. *Výtvarná činnost rodiny Štáblovy ve farnosti Dolní Bojanovice*. In: Malovaný kraj: národopisný a vlastivědný časopis Slovácka 43, č. 4., (2007), s. 28-29.

KLÍMA, Bohuslav: *Prvky pohřebního ritu na velkomoravské nekropoli v Josefově I*., Sborník prací Pedagogické fakulty Masarykovi univerzity: řada společenských věd, č. 22, svazek 215, Brno, 2007, s. 3-25.

KOŽELUHA, Jaroslav. Mizející svět lidových staveb. *Vinné búdy u Josefova*. Malovaný kraj, Národopisný časopis Slovácka, roč. 13, 1977, č. 21.

NEKUDA, Vladimír. *Zaniklé osady na Moravě v období feudalismu*, Brno, 1961, 226 s.

MÁČEL, Otakar a Jaroslav VAJDIŠ. *Slovácko: architektonický vývoj vesnice*. Česká architektura. Velká řada, Praha, 1958. 231 s.

PAJER, Jiří. *Dolní Bojanovice: minulost a současnost obce*, Dolní Bojanovice, 2016, 486 s.

PRATH, Josef. *Památky Josefova: k stoletému jubileu jeho založení*. Josefov, 1884. 12 s.

SVITÁK, Zbyněk. *Úvod do historické topografie českých zemí*, Brno 2014, 105 s.

ŠIKULOVÁ, Vlasta. *Drobné zprávy- Josefov*. Pravěk východní Moravy I/ 1958. Gottwaldov, 1959, 179 s.

ŠKOJEC, Jaroslav. *Archäologische Fundstätten und Funde im „Hinterland" des Burgwalls von Mikulčice IV. (Katastralgebiete Čejkovice, Dolní Bojanovice, Josefov,...).* Studien zum Burgwalls von Mikulčice, Bd. 4. ed. Lumír Poláček. Spisy AÚ AV ČR 18. Brno, 2000, s. 454-464.

ŠTARHA, Ivan. *Znaky našich měst a vesnic*. Malovaný kraj: národopisný a vlastivědný časopis Slovácka 39, 2003 č. 4, s. 31.

Český statistický úřad, Sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011.

13.3 Internetové zdroje

Obrázek je z webových stránek: https://cs.m.wikipedia.org/wiki/Soubor:Josefov_HO_CZ_CoA.jpg

Obrázek je z webových stránek: https://cs.wikipedia.org/wiki/Josefov_(okres_Hodon%C3%ADn)#/media/Soubor:Josefov_HO_CZ_flag.gif

Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici* [online]. [cit. 29. 6. 2020]. Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#

Údaje z turistické mapy [online]. [cit. 29. 6. 2020].

Dostupné z: https://mapy.cz/turisticka?x=17.0084479&y=48.8404580&z=15&source=muni&id=5633

Moravský zemský archiv v Brně. *Indikační skici- Josefov* [online]. [cit. 29. 6. 2020].

Dostupné z: https://www.mza.cz/indikacniskici/#

Český úřad zeměměřický a katastrální, Archiv leteckých měřických snímků, [online]. [cit. 10. 7. 2020]. Dostupné z. https://lms.cuzk.cz/lms/lms_prehl_05.html?lastextent=-574268.39846621,-1203879.9053069,-571970.80546839,-1202629.9053069

Moravské muzeu v Hodoníně, článek: *Významné objekty z Josefova při stavbě ČOV* [online]. [cit. 15. 7. 2020]. Dostupné z: http://www.masaryk.info/masarykovo-muzeum-hodonin/868/

SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty-1857, inv. č. 1471

Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9807

SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1869, inv. č. 1500
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9836

SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1880, inv. č. 1555
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9893

SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1890, inv. č. 1616
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/9956

SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1900, inv. č. 1686
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10087

SOkA Hodonín, fond Okresní úřad Hodonín- Josefov, Sčítací operáty- 1910, inv. č. 1789
Dostupné také online: https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/10303

Vojenský ústřední archiv, Praha, *Kartotéka Padlých v 1. světové válce*
Dostupné online z:
http://vuapraha.cz/sites/default/files/kartoteka_padlych_v_1_sv_valce/T/Tc%20-%20Te/ipage00549.htm

MZA, Brno. Matrika zemřelých, Josefov, 1819-1939, 139 s.
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/10718/?strana=1

MZA, Brno. Matrika oddaných, Dolní Bojanovice, 1839-1885. 223 s.
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/5004/?strana=1

MZA, Brno. Matrika oddaných, Josefov,1819-1883, 88 s.
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/5005/?strana=1

MZA, Brno. Matrika narozených, oddaných a zemřelých, Josefov, 1783-1818.
Dostupné online z: http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/5000/?strana=1

První vojenské (josefské) mapování- Morava, mapový list č. 122
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem:
http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=1vm&map_region=mo&map_list=m122

Druhé (Františkovo) vojenské mapování- Morava, mapový list O_12_IV
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem:
http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=2vm&map_region=mo&map_list=O_12_IV

Třetí vojenské mapování- 1:25 000, mapový list 4458_3
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem:
http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=3vm&map_region=25&map_list=4458_3

Třetí vojenské mapování- 1:75 000, mapový list 4458
Dostupné online ze stránek Laboratoře geoinformatiky Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem:
http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=3vm&map_region=75&map_list=4458

Program rozvoje obce Josefov na období od 2019 do 2025, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR,
Dostupné ze stránek OBCEPRO (Program rozvoje obce): http://www.obcepro.cz/program-rozvoje-obce-1616.modal?fbclid=IwAR2-Rv2VlVl5nucQYpkDDFKq_z0ZjcC2vinhSmaykzh5cSVRqzs0bfmaopk